

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

8. ČÍSLO / XX. ROČNÍK

11 Kč • 0,50 €

26. ÚNORA 2012

Z obsahu:

Poselství Benedikta XVI.
k postní době 2012

- strana 2 -

Matku Boží démon
neuráží

Rozhovor Paula Baddeho
z Die Welt s exorcistou
Pedrem Barrajonem

- strana 4 -

Volám tě tvým jménem
Dario Pizzano, nadšený
svědek Ježíše Krista

- strana 5 -

Theodor Ratisbonne

Boj, ve kterém
zvítězila milost

- strana 7 -

Je utrpení
bezedná studna?

- strana 8 -

Svatý Romuald, opat

- strana 8 -

Dina Bélangerová (7)

- strana 9 -

Ježíšova poselství
P. Ottavioli

Michelinimu (30)

- strana 10 -

Editorial

Kdo bude pozorně poslouchat nedělní čtení, jistě si všimne, že se tu opakovaně připomíná Noemova archa. Píše o ní první papež (viz 2. čtení), který obrací svůj i náš pohled do doby před onou první velkou celosvětovou katastrofou. Jako dobrého pastýře ho zaujala skutečnost, že Noemovi současníci „nechtěli uposlechnout, ačkoliv Bůh shovívavě vyčkával“. Není to příznačné i pro dnešní dobu? Jak čteme v Genezi, na zemi se tehdy „rozmnožila zlá vůle člověka, takže každý plod jeho mysli i srdce byl zlý“. Nakupení pustošících vod potopy předcházelo tedy nesmírné nahromaděni zla. Kdo není slepý a hluchý, musí se s velkou bolestí a obavou dívat k budoucnosti, když konstatuje, že „zlá vůle člověka se dnes rozmnožila“ ještě daleko více než za dob Noemových.

Svatý Petr mohl ovšem ve své době konstatovat, že jeho ovečky se zásadně rozešly s hříšným způsobem života pohanů, takže se pohané „nemohli vynadivit, že už se s nimi nevrhají do stejného bahna“. Velmi mu totiž záleží na tom, abychom mysleli na Ježíše Krista a jeho utrpení a „po zbývající čas života už nehověli pozemským žádostem, ale vůli Boží“.

Čtyřicetidenní pokání, které zahajujeme, je totiž dnes něco více než jen příprava na oslavu velikonočních svátků. V situaci, kdy opravdu nevíme dne ani hodiny, je to možná rozhodující a poslední příprava na onen den, kdy „budeme muset skládat účty Tomu, který je připraven soudit živé i mrtvé“.

O duchovních skutečnostech, které nevnímáme svými smysly, bohužel nemíváme přiměřenou představu a bereme je na lehkou váhu, ačkoliv jsou to objekty stejně reálné jako to, co nás fyzicky obklopuje. I v hmotném světě jsou věci, které nepůsobí přímo na naše smysly a poznání. Co v takovém případě děláme? Pou-

žijeme různé přístroje a techniky, abychom si je zpřístupnili. Díváme se na ně např. mikroskopem nebo dalekohledem a pak nad nimi nevycházíme z úžasu nebo také z hrůzy. Takovým „mikroskopem“ je pro nás rozjímání v tichu za doprovodu Ducha Svätého. Zkusme se podívat na známé věci malým drobnohledem.

Bůh nikdy nestál a nestojí nad člověkem jako nějaký dohlížitel. On nesmírně miluje své dílo, do kterého přece vložil sám sebe. Jen si přečtete v 8. kapitole knihy Přísloví, s jakou radostí a potěšením všechno tvořil, přímo si pohrával se svým dílem a těšil se na štěstí a radost svých tvorů. A místo toho vidí mravní zkázu! Umíme si vůbec představit, jak vypadá z pohledu Pána a Stvořitele tvorstvo tonoucí v hříchu, jako by jeho božské dílo představovalo jeho úplný nezdar? Záhubou zlých není Boží zásah, ale jejich hříšnost.

Jak mohlo vstoupit tolik zla do díla Boha, který je Dobro a Krása a nic zlého stvořit nemůže? Mohlo se stát jediné to, že jeho tvor, stvořený podle jeho obrazu pro dobro a krásu, se svobodně rozhodl vystoupit proti dobru a proti kráse. To se skutečně stalo a učinil tak Satan. Kdo to je? Satan je stoprocentní antiteze Boha. Svým vědomým a záměrným odmítnutím se ocitl tam, kde není ani stopa po dobru, kráse ani lásce. Co můžete očekávat od bytosti, pro kterou jediným smyslem existence se stala nenávisť? Jestliže např. lidé místo jediného pravého Boha uctívali zvrhlými orgiemi mrtvá božstva, kterým přinášeli lidské oběti, nezvešlo takové jednání z Božího vnuknutí, ba ani z jejich vlastního nápadu. Je to příklad prolhané inspirace Zlého, který si tak vytvořil příležitost, aby se vysmíval Bohu: Podívej se, co si z tebe udělali: lidožrouta. Tentýž Satan namlouvá i nám, že Bůh je k nám nespravedlivý a nepřeje nám žádnou

Dokončení na str. 12

Poselství Benedikta XVI. k postní době 2012

Starejme se jeden o druhého a pobízejme se k lásce a k dobrým skutkům (Žid 10,24)

Draží bratři a sestry! Postní doba nám opět poskytuje příležitost zamyslet se nad srdcem křesťanského života: nad bliženskou láskou. Ve skutečnosti je to příhodný čas, abychom s pomocí Božího slova a svátostí obnovili naši osobní i společnou cestu víry. Je to cesta, kterou poznamenává modlitba a vzájemné sdílení, ticho, půst a očekávání prožitku velikonoční radosti.

V tomto roce bych chtěl dát k zamyšlení úvahy, jejichž východisko je vzato z Bible z listu Židům: *Starejme se jeden o druhého a pobízejme se k lásce a k dobrým skutkům.* (Žid 10,24) Je to věta z úryvku, kde pisatel vyzývá k tomu, abychom důvěřovali Ježíši Kristu jako Veleknězi, který nám zajistil odpuštění a přístup k Bohu. Plodem přijetí Krista je život, který se rozvíjí v duchu tří božských ctností: jde o to, abychom k Pánu *přistupovali s upřímným srdcem a s plnou vírou* (22), *drželi se pevně naděje, kterou vyznáváme* (23), v ustavičném úsilí se společně s našimi bratry a sestrami *povzbuzovali k lásce a k dobrým skutkům* (24). Ukazuje se zde také na to, že je důležité pro podporu tohoto života podle evangelia účastnit se liturgických shromáždění a modlitebních setkání obce s pohledem upřeným k eschatologickému cíli: na plnost společenství v Bohu (25). Chtěl bych se zdržet blíže u verše 24; sděluje nám v několika slovech cennou a stále aktuální nauku o třech aspektech křesťanského života: pozornost jednoho k druhému, vzájemnost a osobní svatost.

1. Starejme se jeden o druhého: odpovědnost vůči bratrům a sestram

Prvním bodem je výzva „dávati pozor“. Na tomto místě je použito řecké slovo *katanoein*, které znamená dobře pozorovat, být pozorný, vědomě si všimati,

sledovat okolnosti. Potkáváme je v evangeliu tam, kde Ježíš vyzývá učedníky, aby se podívali na nebeské ptáky, kteří se nenamáhají, a přece jsou předmětem pozornosti pečlivé a prozíravé Boží prozřetelnosti (srov. Lk 12,24), a kde se vyzývá, „všimnout si“ trámu ve vlastním oku dřívě, než uvidíme třísku v oku bratra (srov. Lk 6,41). Sloveso, které uvádí naši výzvu, nás vyzývá, abychom obrátili svůj pohled k druhým, především na Ježíše, abychom o sebe vzájemně pečovali, neprojevovali se nezúčastněně, lhostejně vůči osudu našich bratrů. Místo toho převažuje často opačný postoj: lhostejnost a nezáměr, který má svůj původ v egoismu, který si vytváří dojem starosti o „soukromou sféru“. I dnes zaznívá naléhavě Pánův hlas, který vyzývá jednoho každého z nás, abychom se ujímali svého bližního. Také dnes nás Bůh vyzývá, abychom byli „strážci“ svých bratrů a sester (srov. Gn 4,9), vytvářeli vztahy, které jsou poznamenány vzájemnou starostlivostí od pozornosti o blaho druhých až po jejich společné blaho. Velké přikázání bliženské lásky požaduje a nutí být si vědom vlastní odpovědnosti vůči tomu, který je jako tvor Božím dítětem: skutečnost, že jsme jako lidé navíc také bratry a sestrami ve víře, musí vést k tomu, abychom v bližních poznávali pravé alter ego, jež Pán nekonečně miluje. Pěstujeme-li

Dokončení na str. 11

Po třiceti letech skrytého života opouští Ježíš definitivně svůj do-
savadní domov. Přišla doba, aby
veřejně vystoupil a začal rozhodující část
své činnosti. Odchází z Nazareta a mohl by
ihned vystoupit s velkou mocí, hlásat své po-
selství a konat divy a zázraky, ale místo toho
se dává pokorně vést *Duchem*, a ten ho odvá-
dí nikoliv k zástupům, nýbrž naopak do sa-
moty *na poušť*. Dáš-li se vést *Duchem*, mů-
žeš si být jist, že tě vede na správné místo,
i když tě to právě táhne zcela jinam.

Sleduj Pána uctivě zpovzdáli tak, abys
v ničem nerušil jeho samotou a usebranost.
Odchází na pustinu zcela sám, nic s sebou
nenese, všechno nechává za sebou: pohodlí,
vybavenost, starosti, zájmy, radosti i oby-
čeje. Jeho dokonalá samota a odloučenost
promění nehostinné prostředí ve svatyni,
kde může stát tváří v tvář svému nebeské-
mu Otci. Jeho spojení s Otcem bude tak
dokonalé, že odsune stranou i všechny tě-
lesné nároky. Odvaha vzdát se všeho je dů-
kazem ochoty zcela a bezvýhradně se ode-
vzdat Bohu.

Kde jinde bys chtěl čerpat pravé pozná-
ní a skutečnou sílu, abys mohl správně na-
plňovat své poslání, než v dokonalé samotě
s Bohem? Učiň taková období odloučenos-
ti trvalou součástí svého života. Projevíš-li
svou touhu a připravenost, Duch Svatý tě
rád uvede do takového prostředí, kde bude
moci nerušeně promlouvat jen Bůh k tobě
a ty k Bohu. Takový důvěrný a soustředěný
rozhovor je pravým pokrmem pro tvou du-
ši, která potřebuje nemenší pozornost a pé-
či, než jakou věnuješ svému tělu.

Naprostou samotou potřebuješ také k to-
mu, aby ses mohl setkat i sám se sebou. Ovo-
cem tohoto posvátného ústraní pak bude dů-
věrné sblížení s Bohem, při kterém jasněji
poznáváš Boží vůli i sebe sama tak, aby ses
pak sám odevzdal Bohu.

Ale i do této pustiny, tak posvěcené Ježí-
šovou modlitbou a odříkáním, si našel cestu
Zlý. Jak vidíš, žádné místo mu není dost sva-
té, aby se tam nepokusil proniknout. Když
si dovolí obtěžovat i Božího Syna, nesmíš
se divit, že ti nedá pokoj ani ve chvílích po-
svátého soustředění.

Proč přichází až sem, a to právě v tento
čas? Tuší, že se zde jedná o všechno. Hlu-
boký prožitek důvěrného spojení s Bohem
může výrazně změnit poměr sil v jeho ne-
prospěch. Chce jednak narušit toto svaté
společenství, ale také svůdně nabízí svou
vlastní společnost. Všechno to, co jsi s dáv-
kou sebezapření zanechal na okraji pouště,
přináší za tebou v té nejlákavější úpravě.

Doba přípravy

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Čiňte pokání a věřte evangelium!

Umi se uchytil na každé maličkosti. Stačí
mu, aby ses ohlédl zpět a alespoň na chvíli
ztratil ze zřetele vzácnou Boží přítomnost
a její dary a začal je srovnávat s jeho oslni-
vou nabídkou. Rozvíjí před tebou podíva-
nou, při které provokuje tvou fantazii a vy-
volává vzpomínky na dávné dojmy, zážitky
a představy, a využije všeho, čemu jsi dříve
dovolil vstoupit do svého srdce. Nachází tak
svého spojence přímo v tvém nitru a pod-
vědomí, kde zanechalo svůj odraz všechno
to, co sem proniklo špatně střeznými smy-
sly. Uvědom si, jak si svou nekázní a nevá-
zaností, lacinou zvědavostí a nekrocenou
žádostivostí připravuješ svá budoucí po-
kušení. Nyní je zapotřebí, abys ani na oka-
mžik nedával přednost svůdci před svým
Pánem. On dopustil, že si Zlý dovolil při-
stoupit i k němu. Sám prožívá, co zname-
nají jeho naléhavé svody, a nedovolí, aby ti,
kdo se k němu, Pánovi, s důvěrou obrazení,
byli zkoušeni nad své síly. Můžeš se spoleh-
nout, že ti *postačí jeho milost*⁽¹⁾, pokud s ní
ovšem budeš spolupracovat.

Tvůj Pán tě také nikdy nenechává samot-
ného se Svůdcem. Pokud se nedáš oslepit
jeho podívanou, můžeš u sebe zpozorovat
také jinou společnost. Tak jako k svému Sy-
nu i k tobě posílá Otec svého anděla, aby
byl s tebou i uprostřed *divoké zvěře*. Ačkoliv
je tak tichý a nevtíravý, není o nic méně
příčinnivý než jeho protivník. Konečný
úspěch jednoho či druhého záleží na tom,
ke komu se sám přikloníš. Tvůj dobrý an-
děl zná velmi dobře, jakou cenu má ten,
koho sám Nejvyšší přijal za své vlastní dí-
tě, a záleží mu proto na tobě více, než si
můžeš představit. Nenajdeš bytost, která
by ti věrněji, nezištněji a oddaněji sloužila.
Zvaž, zda nejsi k němu až příliš nevší-
mavý a nevděčný.

Pokloň se svému Pánu a děkuj mu
ve svém srdci, že i svým vlastním příkla-
dem ukazuje význam samoty, kázně, umrt-
vování a odříkání. Dobrovolně přijaté ne-
pohodlí je nejlepší cestou k pravé svobodě
ducha. *Naplnil se čas, čiň pokání*, abys pře-
svědčil sebe i svět, že jsi opravdu *uvěřil evan-
gelium*. Využij nabídnuté čtyřicetidenní pří-
pravy tak, že se dáš vést *Duchem*, abys pak

Liturgická čtení

1. čtení – Gn 9,8-15

Toto řekl Bůh Noemovi i jeho synům: „Uza-
vírám smlouvu s vámi i s vašimi potomky
a se všemi živými tvory u vás: s ptáky, se vš-
kerou krotkou i divokou zvěří země, se vším,
co vyšlo z archy, se všemi živočichy země.
Uzavírám s vámi smlouvu: Nic, co má tělo,
nebude už zahubeno vodou potopy, už nepřij-
de potopa, aby zpusťovala zemi.“ Bůh dodal:
„Toto je znamení smlouvy, které zřizují mezi
sebou a vámi i mezi každým tvorem u vás
na budoucí pokolení: Kladu do mraků svou
duhu a ta bude znamením smlouvy mezi
mnou a vámi. Když nakupím nad zemí mraky
a v mracích se objeví duha, vzpomenu si
na svoji smlouvu, která je mezi mnou a vámi
a mezi každým živým tvorem, který má tělo.
Voda už nevzroste k potopě, aby zahubila
každé tělo.“

2. čtení – 1 Petr 3,18-22

Milovaní! Kristus vytrpěl jednou smrt za hří-
chy, spravedlivý za nespravedlivé, aby nás
smířil s Bohem. Byl sice usmrčen podle těla,
ale podle ducha dostal nový život. V tom
duchu šel a přinesl zprávu duším uvězně-
ným. Oni kdysi nechtěli poslechnout, když
Bůh v Noemově době shovívavě vyčkával,
zatímco se stavěla archa. Jen několik osob,
celkem osm, se v ní zachránilo skrze vodu.
Voda, která tehdy byla předobrazem křtu,
i vám nyní přináší spásu. Ne že by křest smý-
val špínu z těla, ale vyprošuje nám u Boha,
aby bylo čisté naše svědomí, a působí to
zmrtyvýchvstání Ježíše Krista. On se odebral
do nebe, je po Boží pravici a jsou mu podří-
zení andělé, mocnosti i síly.

Evangelium – Mk 1,12-15

Duch vyvedl Ježíše na poušť. Byl na poušti
čtyřicet dní a byl pokoušen od satana, žil
tam mezi divokými zvířaty a andělé mu slou-
žili. Když byl Jan Křtitel uvězněn, přišel Ježíš
do Galileje a hlásal tam Boží evangelium:
„Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království.
Obraťte se a věřte evangelium!“

mohl slavit svátky s *nekvašenými chleby*, tj.
s *poctivostí a životem podle pravdy*.⁽²⁾

*Ukaž mi své cesty, Pane, a pouč mě o svých
stezkách, veď mě ve své pravdě, neboť ty si můj
Bůh, můj Spasitel*.⁽³⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. 2 Kor 12,9; ⁽²⁾ 1 Kor 5,8;

⁽³⁾ resp. Žalm 25.

Pater Pedro Barrajon je profesorem bioetiky na papežské univerzitě Regina Apostolorum a vedoucím vatikánských kurzů pro nastávající exorcisty. Profesor teologie zdůraznil, že „katolická nauka o Zlém se po staletí nijak nemění“. Podle křesťanské tradice jsou ďáblové „andělé, kteří se vzbouřili a dále bouří proti Bohu již od počátku stvoření“. Bůh připustil zlo, „aby zachoval naši svobodu“, protože „bez svobodné volby mezi dobrem a zlem není svobody“. Když byl stvořen „anděl, který padl, bylo stvořeno i peklo. Peklo je stav, ve kterém se nacházejí démoni pro svou nenávist vůči Bohu.“

Krátce po svém zvolení přijal Benedikt XVI. velkou skupinu exorcistů. Měl to být signál?

Nikoliv. Bylo to řádné rutinní setkání s italskými exorcisty. Katolická nauka o zlu se po staletí nemění.

Co církev učí?

Staví především na Bibli, podle které všechny bytosti stvořil Bůh, lidi stejně jako čisté duchy, tedy i anděly a demony.

Bůh stvořil demony?

Bůh stvořil všechno. Podle tradice jsou ďáblové padlí andělé. Jsou to andělé, kteří se vzbouřili a dále bouří proti Bohu od počátku stvoření.

Jak mohl Bůh vůbec připustit zlo?

Z lásky k naší svobodě! Zlo je nutně spojeno s darem svobody. Bůh stvořil lidi jako svobodné. Při zvažování, zda připustit zlo a dar svobody, rozhodl se pro svobodu. Bez možnosti svobodné volby mezi zlem a dobrem není svobody. To znamená, že Bůh si více cení naší svobody než našich hříchů. Zvířata nejsou zlá, ale také nejsou svobodná. Svobodou nás Bůh povýšil nad zvířata.

Jak si máme představit čisté duchy?

Matku Boží démon neuráží

Rozhovor Paula Baddeho z Die Welt s exorcistou Pedrem Barrajonem

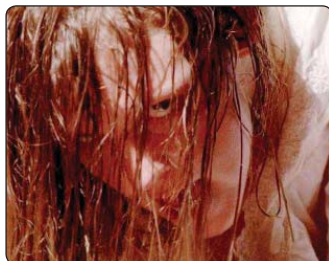
Jako bytosti, které mají vůli a inteligenci. Nemají však smysly. Nemají tělo. Těla jsou vlastní jen lidem a zvířatům.

Podle křesťanské víry je Bůh osoba. Jsou ďáblí také osoby?

Švýcarský teolog Karl Barth řekl, že démon je neosobní osoba. Neboť co je to osoba? Je to bytost s duchovní přirozeností, s inteligencí a vůlí, inteligencí, která hledá pravdu, a vůlí, která hledá dobro. Démon má inteligenci a vůli, ale jeho vůle hledá zlo a jeho inteligence nepravdu. V tomto smyslu řekl Karl Barth, že démon je osobní neosoba, je „zmatečný“.

Má tvář?

Ne. Ale Bůh může připustit, že anděl i démon může nabýt fyzickou formu zjevení. Tak se mo-

hou anděl zjevit lidem, aby jim přinesli poselství. A Bůh může připustit, že démon nabude fyzické kvality a zjeví se jako člo-

Exorcista Pedro Barrajon

věk nebo zvíře – to se ale netýká jeho bytosti. Může tyto viditelné formy přijmout, ale nevlastní je.

Mají zápach?

O některých světcích se praví, že mohli ďábla cítit, např. svatá Terezie z Avily. Pro ni Satan zapáchal.

Po síře?

Někteří světci to tak říkají. Je to především odporný puch.

Co je domovem démonů? Peklo?

Ano. Peklo bylo stvořeno pro ně, nikoliv pro lidi.

Tedy i peklo bylo stvořeno?

Peklo není místo, ale stav. Je to stav, v jakém démoni nacházejí sami sebe: ve své nenávisti vůči Bohu.

Je to stav popření lásky. Bůh je láska. Peklo je antiláska – je to nenávist. Peklo je představa o stavu tohoto ducha. Peklo je stav věčného nemilování. Je to také věčné nepřijetí Boží lásky.

Existují objektivní kritéria k poznání, že démon se někoho zmocnil a ovládl ho?

Ritus exorcismu shrnuje velmi jasně kritéria pro případ posedlosti. Pro mne jako kněze je nejzřetelnější hluboká averze vůči posvátným předmětům, jako je kříž, růženec, znamení kříže. Také averze vůči Božímu slovu, při jehož četbě jsou takové osoby velmi nervózní. Méně důležité jsou nadpřirozené schopnosti, které se mohou u těchto osob náhle vyvinout, že hovoří cizími jazyky, které se neučily, že se vznášejí: že dokážou překonat stav tíže. Někdy jsou nevysvětlitelně silné a násilnické. Není to však jednoduché určit přesně stav posedlosti.

Takové osoby nejdříve vyzvu, aby navštívily neurologa nebo psychiatra, dříve než se budu jejich případem zabývat.

Když dostanu od těchto odborníků zprávu, že si neví rady, mohu začít s duchovním vyšetřováním. Přibližně řečeno, mezi deseti osobami, které požadují exorcismus, bývá jeden případ skutečné posedlosti.

Existují příčiny posedlosti?

Neznáme je. Nemůžeme také říct, proč jeden dostal rakovinu a druhý ne. Nemáme žádné vysvětlení. Víme jen, že Boží moc a láska je větší – jak u našich fyzických, tak spirituálních nemocí. Tak je třeba se dívat na posedlost.

Jak probíhá exorcismus?

Církev požaduje od kněze, který takové „vyhánění“ provádí, aby měl morální jistotu, že

HOLANDESKÁ VYMOŽENOST

Šest ambulantních „speciálních týmů“ je v Holandsku připraveno zajet kamkoliv a poskytnout žadateli všechno potřebné k ukončení vlastního života. Nazývají se „Holandské sdružení pro dobrovolný konec života“ (NVVE). Odpovídá se tak na „rostoucí poptávku“. Pomoc k sebevraždě je v Holandsku uzákoněna od roku 2002. Pacient o ni musí opakovaně požádat a lékař se musí poradit s kolegou.

CÍRKEVNÍ TISK ZTRÁCÍ ČTENÁŘE

Rakouské církevní noviny ztrácejí hromadně své čtenáře. Týká se to i těch listů, které jsou obzvláště liberální. Linecké noviny jich ztrácejí ročně 1000. V Salcburku vypovídají čtenáři svůj týdeník, protože odmítá zveřejňovat biskupu Launovi jeho sloupec.

Kath-net

se jedná o posedlost. Absolutní jistotu nemáme. Proto je pro exorcistu důležité, aby to byl muž modlitby a postu.

A pak?

Exorcismus je velká oficiální modlitba, ve které je přítomna moc církve. To je jádro. Někdy se používá svěcená voda a kadidlo a vždy kříž v rukou kněze. Je třeba, aby bylo kromě kněze přítomno více osob pro případ, že posedlá osoba se projeví jako násilnická. Lidé se při vyhánění ďábla mění. Nezůstávají stejní. V tomto ritu se démon dává poznat před tváří Boha a lidí, kteří se společně modlí. Často je násilnický, protože ví, že je již určitým způsobem přemožen. Hlas posedlého se mění a běžně zní velmi nepříjemně.

I děsivě?

Vůbec ne. Jen je mi v těch chvílích posedlého líto. On trpí – a ty vidíš, že trpí. Současně však máš radost, že exorcismus ho od tohoto utrpení osvobodí. Každý exorcismus začíná vyzváním trojjediného Boha Otce, Syna a Duchu Svatého. Pak následuje četba úryvků z Bible, po které následuje dialog mezi exorcistou a posedlou osobou, přičemž se exorcista ptá na jméno démona. To je velmi obtížný moment. Zlý je nechce prozradit a často lže.

Proč nechce udat své jméno?

Jméno odhaluje jeho bytost. Franz Rosenzweig jednou řekl, že jméno není „hluk nebo dým“, nýbrž „slovo a oheň“. Jméno Ježíš znamená „Bůh zachraňuje“. Jména Izák a Jákob mají zvláštní význam. Vždy odhalují podstatu osobnosti. Když vyslovím své jméno, znamená to také „zde jsem“. Žádný démon nechce své jméno prozradit.

A když je vysloví?

Nakonec řekne kněz démonovi: Běž pryč, zmiz! Většinou odpoví démon: Ne, nechci. Rebeleje a vzpouzí se. Někdy řekne:

Nemáš nade mnou žádnou moc. Jsi pro mě nic. Postupně však odpor slábne. Většinou se tak stane po vyzvání Matky Boží, které je velice důležité. Žádný démon se ji neodvážil při exorcismu urazit.

Má před Marií větší respekt než před samotným Bohem?

Zřejmě. Jinak uráží všechny: kněze, všechny přítomné, biskupy, papeže, dokonce Ježíše Krista.

A pak?

Exorcismus může trvat i hodinu – a končí modlitbou. Doporučuje se neprotahovat ho, protože boj je pro přítomné velmi těžký a náročný – i pro samotnou osobu. Po exorcismu cítí všichni velkou úlevu, jako by se mohli nově nadechnout.

V mnoha případech je také nutný nový exorcismus. Znám případy, kdy osoby byly osvobozeny až po více exorcismech, aby mohly začít nový život. Často se cítí, jako by se znovu narodili.

Nyní je ve světě tolik zla. Vidíme všude války, masakry, tyrany a vrahy. Není to zvláštní, že ďábel hraje svou hru i s ubohými jednotlivci a zmocňuje se jich? Copak není už dostatečně zaměstnán?

Je to opravdu tajemství. Případy posedlosti se mi jeví jako rub stejně nevysvětlitelných zázraků, které můžeme pozorovat. Ďábel je přítomen všude, kde se podle normálních přírodních zákonů děje zlo. V každém, kdo říká, že nepřijímá lásku, lásku k svým bratrům a sestrám, lásku k Bohu.

Tedy na mnoha místech, ve všech masakrech, v každé vraždě a fyzické katastrofě, v každém koncentračním táboře, v každém zlu. Někdy se projevuje také v pozoruhodných případech posedlosti. Ale mnohem nebezpečnější je tam, kde se nedává poznat a kde ho není možno exorcismem vymítat. To je nesporné.

Kath-net 6. února 2012

Překlad -ls-

Volám tě tvým jménem

Dario Pizzano, nadšený svědek Ježíše Krista

Jako vždy, když chceme napsat nějaký portrét, objevily se i tentokrát těžkosti. Cestou do Thuringenu selhaly odhrnovače sněhu i navigace. Krátce předtím, než mi na objížďkách selhaly nervy, dorazili jsme s manželem do Bernterode u Eichsfeldu. Je to katolická enkláva v Thuringenu, která sehrála při převratu '89 významnou roli.

Tehdy ovšem ještě nehrála víra u Daria Pizzana žádnou roli. Byl sice pokřtěn a měl za sebou první svaté přijímání, ale to jeho rodina spíše absolvovala než oslavila. Kdo by si tehdy pomyslel, že Dario bude s velkým nadšením organizovat program pro návštěvu papeže? Vždyť v době, kdy byl Benedikt XVI. zvolen, měl o něho Dario takový zájem jako fotbalista o ženský balet. Církev byla pro něho v tu dobu nositelkou nesnášenlivosti k ženám a mentality pro babičky.

Ve zdejším pohostinství nás Dario a jeho žena přivítali tak srdečně, že se naše nervy zcela zklidnily a Dario mohl záhy začít vyprávět.

Narodil se v roce 1974 v Göttingenu v Dolním Sasku. Byly mu tři roky, když se jeho rodiče rozvedli. S matkou odešel do Eichsfeldu. To ještě nevěděl, že budou následovat další dva „otcové“ a další dva odchody.

Dariova prvního drogově závislého otčima, před kterým se pokoušel malými pěstmi bránit svou matku, odvedla jednoho dne policie. Byl to traumatický zážitek pro něho i nevlastní malou sestru. Vůbec alkohol, drogy a násilí poznamenaly všední dny malého chlapce. Byly to strašné hodiny, které mu zůstaly v paměti. Přitom si hoch přál jako všechny děti bezpečí a lásku a rodiče, kteří by dávali jistotu, že ho nikdy neopustí. Přes všechno chlácholání a pokusy společnosti normalizovat slátné „patchword-rodiny“ a prohlašovat je za vhodné prostředí pro děti Pizzano ve svých přednáškách nyní zastává názor: děti,

Dario Pizzano, Řím 2011

kteří musí žít s problémy těchto rodin, jsou ošizeny o svůj život.

Klid a bezpečí nachází chlapec jen o prázdninách u svých italských prarodičů nedaleko Neapole nebo u rodičů své matky. Zde je pohoda, teplo, péče a ochrana. Když se Dario doví o smrti svého dědečka, se kterým se ještě před několika dny smál, zhrouť se mu celý svět. Od té doby se u něho prohlubuje panický strach ze smrti.

U třetího manžela své matky se už nemíní zdržovat a odejde ve 13 letech z domu s kufrům (dodnes ho schovává jako památku). Uteče ke svému biologickému otci, šarmanntnímu Italovi, který má ve městě svou pizzerii. Dostane tam pokoj nad restaurací. Jeho noví spolužáci mu závidí jeho závětrnou „boudu“. Co to však znamená, když chlapec vyrůstá sám, otec je plně zaměstnán a nemá na něho čas, umí si tedy každý představit: brzy tu teče alkohol, pokoj se otřásá rockem a je zamlžen dýmem cigaret. Dorůstající se připodobní svému idolu z jedné kapely: roztrhané džiny, divoký účes, kalný zrak...

Odpoledne pomáhá Dario v pizzerii, dostává za to kapesné. O víkendech se mládež baví na svém „dobrodružném náměstí“, dokud je zájem. Díky

Bohu, je tu ještě aspoň fotbal. Dario to dotáhne až do zemské ligy, dokud mu ovšem alkohol a drogy nezkrží sportovní dráhu. Brzy už nemá žádné zábrany. Noci tráví převážně na ulici. S ostatními kumpány se vyžívají ve rvačkách a výtržnostech nebo končí v hernách. Otec o tom nic neví a spokojuje se s jeho lží, ale je šokován jeho náušnicemi.

Zpočátku je ještě dobrým žákem, je mluvčím třídy, píše do časopisu. Ale jednoho dne to praskne: 320 hodin absence – příliš mnoho času na diskotékách. Musí opakovat třídu.

Ale nikdo nemá potuchy o vnitřní prázdnotě tohoto chlapce, o jeho nočních můrách a panickém strachu ze smrti. Vztahy k dívkám a první sex na tom nic nezmění. Dario je sice zamilovaný, ale nikoliv věrný. Všechno je povrchní, ale trochu mu to pomáhá od jeho strachu ze samoty. Svou zranitelnost schovává pod svou maskou: „Je mi prima!“

Po skončení školní docházky navštěvuje tříletý kurz: je vyučební průmyslový obchodník. Rodiče o tom vůbec nevědí.

K alkoholu se přidává hašiš a holky. Jsou mu tím milejší, čím blíže jsou jeho posteli. „Stal jsem se morem pro matky těch polodospělých dcer.“ Na rameni se mu objeví tetování: Indián, symbol svobody. Následují další obrázky na kůži. Večer nemůže usnout bez alkoholu, aby nemusel přemýšlet.

Mladý Pizzano převezme vedení jednoho hudebního klubu ve městě. Jeho job začíná večer a končí nad ránem. Má problémy se spaním, ale to mu jen vyhovuje. Návštěvnost je dobrá. Mezitím objeví kokain. Má ho udělat aktivnějším a sebevědomějším. Organizuje stále divočejší disko-party a dívky ho přitom obdivují. Šéf podniku je spokojen, i když mladý manažer není takřka jeden den střízlivý a potřebuje stále více drog.

Celé dny a noci nespí, ale když leží v posteli, třese se. Neví, že „tento stav je vleklé volání

Dario Pizzano

jeho duše po pomoci“, jak napíše později ve své knize *eXcess – Moje dva životy*: „Bylo to ve mně tak strašně studené a mrtvé.“ Ale pro ostatní je stále cool, obdivují jeho svobodu. „Přitom jsem byl nejnesvobodnější z nesvobodných, vyhnanec, štvanec, loutka své žádostivosti...“

Žena, se kterou právě žije, otěhotní. Narodí se syn Giuliano. Dario ho miluje od prvního okamžiku, ale drogy a pokušení světa žen způsobí o rok později rozchod tohoto páru. Mladému otci je zoufale jasné, že připravuje svému synu stejný život, jaký sám prožívá. Tak tedy ještě více drog, aby nebylo třeba myslet: extáze, LSD a opium...

Když ho zastihne zpráva o smrti babičky, která byla „domovem“ jeho dětství, je už tělesně na dně, o fotbalu už dávno není řeči. Policie provede důkladnou prohlídku jeho bytu. Kvůli konzumu drog přijde na rok o řidičský průkaz.

Při následujícím silvestrovském programu je tak střízlivý, jak už dávno nebyl. Napadne ho, jak nechutné a odporné je takové „slavení“. Doma vyhodí všechny bílý prášek. Jedna přítelkyně mu nabídne pomoc při „studném odchodu“. Přijme to a stráví další čas „v předsíni pekla“ – čtyři týdny. V baru dává vy-

ověď... Další práci mu nabízí otec. Má se starat o kulečnickovou kavárnu, která neprosperuje. Dario se na to těší. Teď může otci ukázat, co v něm vězí. Kavárna dostane novou techniku a nový název a program. Lokál prosperuje, proto se má dále rozšířit. Dario má plně ruce práce, plánuje, organizuje, obsluhuje hudbu. Lidé přicházejí z daleka. Dario méně kouří, méně pije, nebere drogy, má panickou hrůzu ze smrti, depresi.

Jeho nová přítelkyně otěhotní, porodí dceru. I přes vnitřní prázdnotu má z Emily velkou radost. Ale po roce je matka i s dítětem za horami, protože mladý otec jen pracuje a ani nemá čas ukázat se doma.

Zase je sám. Nemůže nikoho u sebe zadržet? Dostaví se velké pocity viny. Otcovo uznání by mu velmi pomohlo, ale nedostává se. K hostům má velmi dobrý vztah. Naučil se naslouchat, je seznámen s lidskými propastmi a pády. Stále více se snaží připravit hostům radost. To je smysluplné a přináší to uznání. Zanechá zcela kouření, má méně románek s ženami. Ale když je doma sám, je k smrti nešťastný.

Když zemře jeho dědeček v Itálii na mrtvici, zoufá si Dario nad smyslem života, beznadějí a úzkostí ze smrti, z touhy po lásce. Absolutní zoufalství, prázdnota, neschopnost logického myšlení nebo uvědomělého jednání; je to úplný duševní bankrot, tak hodnotí svou situaci. „Jak to, že nikdo nemyslí na to, jak povrchně žijeme? Bylo mi jasné, že mám svou vinu na životopisu jiných lidí. Nebyl jsem schopen dětem být ot-

cem...“ Nedokáže to unést a pomýšlí na sebevraždu.

28. listopadu 2005 jede autem. Zcela zavalený negativními myšlenkami mluví před sebe: „Můj Bože, já už nemůžu dál.“ V tomto okamžiku, když je zcela v koncích a volá k Bohu o pomoc, může Bůh zasáhnout: Náhle má Dario nepochopitelný duchovní zážitek totálního přijetí: „Láska, štěstí, radost, totální bytí sebou, jak jsem to ještě nikdy nezažil. Jako ve Starém zákoně: ‚Zavolal jsem tě tvým jménem.‘ Pocítil jsem: To jsem já, takový, jaký jsem, s mými chybami, slabostmi, celou minulostí!“

Dvacet nebo třicet minut stojí na kraji cesty, kde vypláče celý svůj život, a pozná: Je tu někdo, kdo mě miluje, kdo mě zná, kdo se na mě dívá, kdo mě oslovuje, je zde! Slyší jeho vnitřní hlas: „Nic není tak, jak si myslíš. Jsem tvůj Otec!“ Tato láska, tato radost, tato osobní skutečnost mimo všechno, co zatím považoval za skutečnost, to už nemá nikdy odejít, to je jeho vnitřní přání. „Poznal jsem: To není z tohoto světa. To je to, čemu jiní říkají Bůh. Co jsem ještě nevěděl, je spojení Boha Otce a Ježíše Krista.“ Odhalí mu to později jeden kněz, kterého „náhodou“ potká: „Když jsi potkal Boha, tak jsi potkal Ježíše, který je, tak říkajíc, jeho pozemská domácí adresa,“ vysvětlí mu.

Ještě tu noc Dario pošle knězi e-mail, ve kterém popíše z duše celý svůj život. Od tohoto kněze obdrží první Bibli. Stále hluboce dojat mi vypráví: „Když jsem otevřel Bibli, bylo to, jako bych s ním stál ve stejném prostoru a on mi řekl: ‚Pojď ke mně, když jsi obtížen‘ – stejným hlasem jako předtím v autě. Věděl jsem: To je Bůh, Otec, Syn a Duch Svatý.“

I přes tuto radost je jeho život další dny jako vykořeněný: Je si vědom, že nemůže žít se svou partnerkou, jako by byli sezdaní. A ona naopak mu nerozumí: napřed krize, deprese, a nyní jen milý Bůh. Nakonec ho opustí.

Přednáška Daria Pizzana pro mladé

Theodor Ratisbonne

Boj, ve kterém zvítězila milost

V 6. čísle Světla v článku o obrácení Alfonse Ratisbonneho byla řeč o jeho bratru Theodorovi, který našel cestu ke Kristu 15 let před svým bratrem. V Memoárech Kongregace Sionských sester je zaznamenáno jeho osobní vyzpovězení o události obrácení.

Pozoruhodné je, že jsem měl již hlubokou víru v Ježíše, ale nedařilo se mi k němu se modlit, ba ani vyslovit jeho jméno, tak hluboce bylo ve mně zakořeněno ze židovství zděděné odmítání jeho svatého jména. Zvláštní událost vystavila moji víru zkoušce.

Jednoho dne jsem ležel v hotelu ve Švýcarsku těžce nemocen a v mojí bujné fantazii vznikl dojem, že tentokrát musím zemřít. Propadl jsem depresi a v tomto rozhodujícím okamžiku jsem nevěděl, kterého Boha mám vzývat. Mlhavost mých filosofických představ mě vystavila strašné nejistotě. Tak vznikl strašný boj mezi mými předsudky z dětství a mojí novou vírou. Ze strachu, abych neurazil Boha Abrahámovy, bál jsem se vzývat Boha křesťanů.

Byl to velmi silný boj, ale toho dne zvítězila milost. Neboť z mého srdce se vydral zoufalý

výkřik – po Ježíši Kristu. Bylo to večer; a příští den se mi vedlo tak dobře, že jsem mohl odejet ze Ženevy, kde jsem se zastavil cestou.

Vzýváním Krista jsem se cítil tak posílen, že jsem se chtěl modlit a znovu modlit. (...) Tak jsem začal ve svém srdci mluvit bez pomoci jakékoliv knížky a jakékoliv lidské formulace. Moje rty si zvykly vyslovovat jméno Ježíš; vyslovoval jsem je s velkou důvěrou a modlil jsem se i k Panně Marii.

Nemohl jsem jména Ježíš a Maria oddělit, znamenala pro mne sladkou náklonnost jak na nebi, tak na zemi. Nevýslovně jsem je miloval. Toto jaro však trvalo v nitru velmi krátce. Ale měl jsem rostoucí radost z křesťanské nauky. Byl jsem plně zaujat vírou, i když jsem ještě nebyl pokřtěn.

VISION 2000 - 1/2012

Překlad -lš-

ni „psychodeník“ který později vyjde knižně. Jeho děti Giuliano a Emily mohou v něm nyní najít starostlivého otce. Vztah k matkám je velice dobrý. Mnoho čte, dokončí studium teologie. A od roku 2009 pracuje v biskupství Erfurt ve vzdělávání dospělých.

Přednáší lidem, jak velký je dar víry. „Je to to, co jsem vždy postrádal: zažít lidi, vyzářovat víru, hovořit s nimi o víře, radostně sdílet, jak Bůh působí v životě.“ Má pro každého čas: „Církev je tu proto, aby sloužila lidem!“

Jeho první zpověď trvala hodinu a půl. „Byl to neuvěřitelný zážitek, vědět a poznat, co je skutečně správné. Řekl jsem knězi: Chci konečně přestat obelhávat druhé lidi.“ A pak svaté

přijímání. „Ta první přijímání – ta byla možná jen se slzami. Věděl jsem prostě: Všechno je to pravda.“

Nápadná je jeho láska, s jakou mluví o Svatém otci: „Když někdo hovoří nevhodně o Pánu, působí mi to tělesnou bolest. Podobné je to se Svatým otcem, protože vím, kdo ho ustanovil, čím jménem mluví: je to osobně Pánův hlas. Papež je po Ježíši můj největší učitel. Čím více se člověk dává vést Duchem Svatým, tím více miluje církev. Stala se mojí vlastní. Nechci poslouchat to, co lidé říkají o papeži, ale to, co říká sám papež. Někteří jsou zpočátku skeptičtí, ale nakonec nadšení a otevření, když se zabývají jeho slovem.“

A ještě něco mu leží na srdci: „Když někdy slyším: Musíme se přizpůsobit duchu doby, daným poměrům, pak mohu jen říct z vlastní zkušenosti: Někdo jako já by k Pánu nikdy nedošel. Mě přece oslovila pravda, poselství církve, čistota a jasnost, kterou hlásá. A když někdy slyším: Ale nech toho, vždyť je to jedno, rozvody nebo sexuální vztahy, to všechno zdaleka není tak zlé... To byl přece můj svět, jak jinak bych z něho vybredl!“

Jedno děvče ve 12. třídě se svěřilo: „Až dosud jsem pokládala náboženství za žvásty, ale jemu, který prožil svět mladých, sešivaná manželství, drogy, sex a party, jemu nyní věřím.“

Měl jednu velkou prosbu: Aby nemusel po této nové cestě jít sám. Ať mu Bůh někoho pošle, kdo by ho podpíral a provázel. Touží po křesťanském manželství. Ale bude vůbec schopen milovat po všech blouděních na tomto poli?

Při svatbě přátel přednese Bohu tuto prosbu zcela konkrétně – ale ať se stane, jak Bůh chce, končí svou modlitbu. Přitom naslouchá se zavřenými očima zpěvu mladé ženy, který zní jako hlas anděla. Zaplaví ho radost, štěstí a láska. Po skončení slavnosti jde za mladou ženou, aby jí vyjádřil, jak velice ho dojal její zpěv. Dostavil se i s ním sesuv hory emocí? Každopádně na stejném místě slaví svatbu 14. srpna 2010 a 24. srpna 2011 přijde na svět Matteo Luca.

A na závěr příhodu z jeho biřmování v roce 2008. Když stál se svým kmotrem v řadě, zjistil, že všichni si zvolili biřmovací jméno, které nyní šeptají biskupovi. Nepropásl něco při přípravě? Je hrozně vzrušený. Dario není křesťanské jméno. Přišla na něho řada. Biskup se ptá: „Jaké je vaše biřmovací jméno?“ Dario se nadechne, podívá se mu hluboce do očí a řekne: „*Pavel!*“

VISION 2000 1/2012

Překlad -lš-

Svému „podniku“ věnuje méně úsilí, připadá mu náhle ne-smyslný. Jeho otec vůbec nerozumí tomu, co mu chce syn vysvětlit. Tato změna dokonce ohrožuje jeho plány: Co to má znamenat? Ježíš zdánlivě bourá všechno: jeho vztahy, jeho rodinu, jeho práci.

Za těchto malérů mohl Dario říct: Asi jsem se mylil. Neměl bych 28. listopad vymazat z paměti a pokračovat jako dříve? Místo toho si však opatří knihy o sv. Františkovi, Donu Boskovi, od C. S. Lewise a jiné. Chce objevit, co se s ním vlastně stalo. Hovoří s několika kněžími. A přece, nervové zhroucení. Jeden kněz mu radí, aby se na několik dní odebral do kláštera. Tam se v kapli cítí dobře. Všechno sice neklape, jak by mělo, ale prožívá zde klid a mír. Mnoho se modlí a přicházejí odpovědi na otevřené otázky, poznává, jakou cestu má nastoupit. Chce od nynějška kormidlo své lodi předat Ježíši. Začne dálkově studovat teologii. Ve svém lokále otevře „filosofický kroužek“. Přednášejí zde kněží o smyslu života, debatuje se. To dává smysl, stejně jako jeho návštěvy v domoví seniorů. Povídá si s nimi, naslouchá starým lidem, jde s nimi na procházku. Smrt už nemá žádný osten. Je zde, aby ji přijal.

Dario se potřebuje rozejít se svým životem, ve kterém vedl dva lokály, na stovkách programů a diskoték vydělal několik set tisíc euro. Nyní by chtěl pracovat pro Šéfa, který mu daroval oči dítěte, aby mohl poznávat všechny jeho divy. Vidí všechno v novém světle: hodnoty a postoje, nad kterými dříve pohrdavě ohrnoval nos: počestnost, věrnost, lásku, spravedlnost, odpuštění.

Především jde o odpuštění a smíření: Dario se musí naučit odpouštět, když mu Bůh tolik odpustil, a rozdávat dále, když mu Bůh tolik daroval. Píše dopisy, omlouvá se, odpouští..., je to těžká doba. V těch měsících se zcela stáhne zpět, píše osob-

Je utrpení bezedná studna?

V knize Aimer c'est choisir! (Milovat znamená zvolit) odpovídá Pán Ježíš na otázku, kterou mu položila Axelle: Je utrpení bezedná studna?

Ptáš se mě: Je utrpení bezedná studna? Nebo má své hranice? Moje malé dítě, co si vůbec myslíš o utrpení? Jen moje milosrdná láska je bezedná studna, jen moje nekonečná láska je bez hranic. Utrpení však ústí do tohoto nekonečna. Jako každý jiný jev je utrpení omezené. Ale chápej! Je mnoho utrpení...

Tělesné utrpení může ve své intenzitě dosáhnout neslýchaných vrcholů a trvat tak dlouho! Podle vnímavosti jednotlivce se vyvíjí rozličným způsobem, ale vždy skončí, protože zmizí jeho příčina, nebo pro svou intenzitu a nesnesitelnost vede k bezvědomí nebo ke smrti!

Duševní a psychické utrpení má mnoho forem, ve kterých se všechno mísí. Vede ducha do zmatku nebo pokryje hloubku duše, která je tak přetížená, že převezme otěže vůle. Tak se někdy člověk změní z oběti na trýznitele sebe nebo druhých.

Duchovní utrpení je jiného druhu, překračuje zkušenost smyslů a osobních pocitů. To je třeba přiznat. Je-li to výsledek existenčních osobních nejistot, může vést ke strašným pokusům, ze kterých je možno vyváznout, když se člověk zaváže konkrétními činy k věrnosti. V této formě duchovního utrpení se jedná o život Ducha Svatého. Vzniká buďto z odporu proti mému Duchu, nebo jako útok nebo invaze zlého ducha. Stává člověka před nutnou radikálností duchovního postoje: Kdo není se mnou, je proti mně!

Kdo zvolí mne, musí se odevzat, zřít se odporu proti mým příkázáním a boje proti mému slovu a slovu mé Církve. Musí se celou svou vůlí odevzat mému vedení a vyhýbat se tomu, že se ohlíží na okolnosti okamžiku. Jde o to, těšit se předem na mé vítězství a celým srdcem oč-

kávat můj příchod a mé zjevení ve slávě objímající celý svět. Když přijmete moje perspektivy, můžete být vyléčeni ze svého duchovního utrpení. To vyžaduje pouze, abyste se vědomě zřekli svých vlastních omezených perspektiv, a potvrzení najdete v radosti, že jste pochopili moji perspektivu. Po sledu zkoušek a světlých okamžiků přijde světlo!

Jsou dva druhy duchovního utrpení, které působí zlý duch. Převážně jsou to výsledky osobních tajných rozhovorů s nepřitelem, zaslepenosti, která mu otevírá dveře dokořán. Duchovní cesta vyžaduje krok za krokem si to uvědomit a odhalit tyto slabiny. Je nutné duchovní vedení, aby mohlo dojít k pokroku. Někdy přicházejí zlé podněty zvenčí jako nečisté praktiky a styky

Axelle Mouret

se zlým duchem. Toho je třeba vyhnat.

Ale když je duše pevně zakotvena na skále, zbavena svých iluzí a špatných pozemských vazeb, když setrvává v mé lásce a zachovává moje příkázání, pak nemá nepřítel k jejímu nitru žádný přístup a utrpení toho druhu ji nepostihnou. Místo toho se v duši rozvíjí moje vše přesahující něžná moc, která poráží nepřítel.

Když se objeví utrpení jako soucit, nevtírá se násilím. Proudí srdcem, které se předtím samo nabídlo, nikoliv aby trpělo, nýbrž aby milovalo a sloužilo. Přijímá pak něco utrpení z utrpení světa. Toto utrpení ze soucitu nachází člověka ve stavu, kdy neví, jak má reagovat. Je to dar, který dávám těm duším, které se nechávají tříbit láskou. Není to bezedná studna. ...Jen láska je nekonečná a bezedná ve všech svých dokonalých projevech a překračuje samozřejmě všechny přirozené schopnosti, v nichž nemá svůj původ.

Nyní jde o to, přijímat utrpení, obětovat sebe a především nezhlízet se v tom jako Lotova žena, nýbrž spíše provázet své Amen s radostným dynamismem. Tím se vyznačuje mé hluboké spojení s takovým srdcem. Je nutné ticho, protože každý jiný postoj by uvrhl duši do psychických vazeb a do jejich bláta.

Dítě, přijmi tuto lekci beze strachu a běž přímou cestou k cíli. Miluji tě a všechny, kteří ji budou číst s nadšením. Víím, kolik dobra z toho může vzejít.

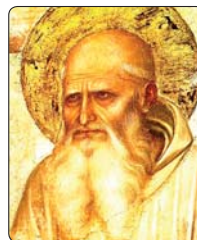
Maria heute 488/2012

Překlad -lš-

ZAPOMENUTÍ SVATÍ

Svatý Romuald, opat

Pocházel z ravenenské šlechty. Narodil se v polovině desátého století. (Novější prameny uvádějí jako rok narození roky 951/952, starší prameny, jako např. *Monumenta Germaniae historica* z roku 1841 a jiné uvádějí rok 907.) Svoje mládí prožil v hříších a prostopášnosti. Když byl jednou svědkem, jak jeho prchlivý otec zabil svého soka, otřásl to jeho svědomím, protože se cítil jako spoluviník. Čtyřicet dní konal pokání, vstoupil k benediktinům a stal se vzorem kajícíka. Připojil se k přísnému poustevníku Marinovi, se kterým pak odešel do pyrenejských lesů poblíž Španělska. Po několika letech se vrátil do Itálie jako hlasatel pokání a původní mnišské horlivosti. Obnovil mnoho řeholních domů a vychoval zástupy mnichů a poustevníků. Nějakou dobu byl opatem nedaleko Ravenny. V Camaldoli u Arezza založil zvláštní poustevnický klášter nového přísného řádu, zvaného kamaldolský. Členové žili v naprostém mlčení, o chlebu, zelenině a vodě. Řád se rozšířil po celé tehdejší církvi. Romualdovým žákem byl sv. Petr Damiani, který napsal jeho životopis.

Svatý Romuald zemřel roku 1027. Posledních dvacet let se připravoval na smrt a umíral s pocitem, že není hoden předstoupit před Boha. Jeho tělo bylo vyzdviženo po 439 letech a shledáno neporušené. Jeho svátek se podle tradiční liturgie slaví 7. února, v den přenesení jeho ostatků, podle nového liturgického kalendáře 19. června, tedy v den jeho úmrtí.

* * *

Lépe je pomodlit se v zkroušenosti jeden žalm než sto žalmů roztržitě.

* * *

Lépe je trpět nevinně a mlčet, než trpět zaslouženě a mluvit.

(sv. Romuald)

Dina Bélangerová (7)

Tento zážitek popisuje mystička různými slovy a různými obrazy: proměna, přeměnění v Krista, spojení, zbožštění, mystické zasnoubení apod. V podstatě je to vždy táž tajemná skutečnost. Jako příklad může posloužit svědectví blahoslavené Marie od Vtělení (1599–1672) z Francie. V roce 1639 odcestovala do Kanady a působila v rodném městě Diny. Nazývá jí ji „matkou kanadské církve“. Podobně jako Dina prožila zasnoubení s Logos jako proměnu v Něho. Ve své autobiografii píše: *Poznala jsem a zažila, že Slovo je skutečně Snoubencem duše. Toto poznání a zkušenost jsou propastně hluboké. Všechno, co je o tom možno říci, zůstane velmi vzdálené od toho, co to je. A to mě těší na Božím majestátu, který je tak veliký, že o tom není možno přiměřeně hovořit. Přesto jsem tuto pravdu poznala s jistotou a mně darovaný vhled byl bližší přípravou k tomu, abych ji v sobě zažila. V tomto působení se druhá božská Osoba skutečně zmocnila mé duše, zaplavila ji nevyslovitelnou láskou, spojila se s ní a vzala ji k sobě jako nevěstu. Když říkám zaplavila ji, nesmí se tomu rozumět lidským způsobem. Těmi slovy není řečeno nic smyslového. Musím se nicméně vyjadřovat pozemským způsobem, protože jsme stvořeni z hlíny. Božským dotekem a jeho vniknutím do mé duše, záračnou výměnou pronikání mé duše do Něho – takže jsem již nebyla já – stala jsem se Jím skrze vnitřní důvěrnosti lásky. Ztracena sobě samé neviděla jsem již sebe, nýbrž sdílením jsem se stala Jím.*

Velkou roli v mystickém životě Diny Bélangerové hraje Matka Boží. I když je to Kristus, kdo stojí zcela v centru její spirituality, a i když je vtažena do nitra Trojice, nikdy se nestalo, že by Maria zcela zmizela z jejího zorného pole. Až do konce se stá-

le v její autobiografii vynořuje. Roku 1924 může poznat Mariinu mateřskou lásku. Ta nejvroucnější a nejobětavější mateřská láska zde na zemi je chladná ve srovnání s plameny lásky Neposkvrněného Srdce Panny Marie. 4. srpna 1925 poznává Dina Marii jako Prostřednici všech milostí. 18. ledna 1928 vidí Marii, jak jednou rukou obětuje nebeskému Otci svého božského Syna a druhou rukou rozdává duším poklady Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. 29. července je uchváce na Mariinou krásou, kterou smí spatřit: žádné, třeba největší mistrovské dílo lidského umění nepředává ani tušení o nádheře její tváře, její dobroty, její mírnosti, o něžnosti jejího úsměvu.

Na jiném místě své autobiografie popisuje Dina svůj vnitřní postoj při svatém přijímání. Představuje si, jak přijímá eucharistického Pána z rukou Panny Marie. To odpovídá doporučení svatého Ludvíka Marie Grigniona z Montfortu, který ve Zlaté knize píše: „Po svatém přijímání se useber, zavři oči a zaveď Ježíše do Mariina Srdce. Dej ho jeho Matce. Ona ho přijme plná lásky, připraví mu důstojné místo, bude se mu klanět plná úcty a dokonale ho milovat...“

Dne 27. ledna 1925, když byla vytržena do Srdce Nejsvětější Trojice, cítila se současně v Srdci Mariině. 10. srpna 1927 směla zvláštním způsobem zakusit mateřskou ochranu Mariinu, jakou je zahrnuta. Maria ji připravuje na přijetí božských milostí.

V červnu 1928 vidí Dina Hostii a Ježíšovo Srdce. Z Hostie vycházejí nesmírné světelné paprsky, ze Srdce plameny ohně, obojí však prochází Neposkvrněným Srdcem Panny Marie a odtud k duším. Při tomto vidění je Dina uchváce především nepopsatelnou čistotou Mariinou. Kromě toho vidí, jak Maria přitahuje duše, aby je přiváděla k eucharistickému Srdci

Dina Bélangerová

Ježíšovu, které vidí obklopené nesčíslným množstvím andělů.

Dne 12. září 1928 sama Maria ujišťuje Dinu, že pokud je s ní spojena, bude uchráněna od každého klamu ďábla. O měsíc později vnímá Dina Mariin smutek a cítí potřebu, aby ji potěšila. Ale dostane na srozuměnou, aby všechnu útěchu, které je schopna, darovala samotnému Pánu. Protože těšit Ježíše znamená současně těšit ji.

I andělé hrají v mystickém životě Diny svou roli. Během svého noviciátu uzavře s anděly, strážci všech svatostánek na celém světě, dohodu: Mají zastupovat Dinu u božského Vězně svatostánku, za to bude každé úterý, den zvláště zasvěcený andělům, přebývat ve spojení s nimi zvláštním způsobem a ještě více než jindy při mši svaté. Když přistupuje ke svatému přijímání, zpřítomňuje si anděly, *jak obklopují ciborium, jak hoří úctou a vyjadřují sladkými písněmi a harmonií svou lásku. Naslouchala jsem těmto zpěvům, které se mi zdály tak čisté, že nejmeločetější chvalozpěvy na zemi zasahovaly mou duši jako falešné pazvuky. Přijímala jsem Ježíše z rukou své dobrotivé Matky. Od ní vedena vrátila jsem se na své místo zpět a představila si ji obklopenou zástupem andělských duchů, kteří tvoří dvorní družinu božského Krále.* Jak bylo řečeno již dříve, Dina se mohla dívat na svět andělů. V únoru 1925 napsala:

18. února (...) Nesčíslný zástup andělů je ponořený v Bohu. Každý z nich je ponořen a prostoupen ne-

konečnou Trojicí. Krása každého vyvoleného je výron nejvyšší krásy. Když se dívám na blaženou duši, je to ve skutečnosti sám Bůh, kterého vidím, ale patřím na tolik různých krás, kolik je vyvolených: věčný Mistr se v žádném svatém neopakuje. Jaká harmonie! V nich všech je láska, svatost podle míry, jakou jim Bůh uděluje, a dokonalé štěstí. Světlo, které obdivuji, je sladké a čisté; země je podle toho jen temnota. To, co vidím, je tak krásné! Je to jen ryzí záře pravdy. Mlčení... mlčení... láska...

19. února. Vidím Boha v jeho andělech a anděly žijící v nekonečné Trojici. Jsou to nevyslovné krásy...

20. února. Vidím tři klaněníhodné Osoby Otce, Slovo a Ducha Svatého v andělech: každý z nich je proniknut Trojicí, nekonečnou jednotou, a vyzařuje z nich strhující lesk. Kolik je andělů, tolik je různých vznešeností. Jak krásný je můj anděl strážný!

V posledních týdnech před svou smrtí, když už nemohla psát, měla zvláštní vidění andělů, a to v boji za chudobu. Anděl, který se jí zjevil, se na ni usmál a řekl: „Jsem anděl chudoby.“

Dnešní nedůvěru, jakou je postižena nauka o andělech, velcí mystici nikdy nesdíleli. Čím blíže postoupili k Bohu, tím samozřejmější byl pro ně svět andělů. Jako příklad je možno uvést blahoslavenou Marii od Vtělení. Mohla patřit na kůry svatých andělů. Teprve později četla díla církevního otce Dionysia Areopagity, který jako první rozvinul nauku o nebeské hierarchii andělů, poznala v této nauce to, co sama viděla, a byla tím naplněna nevyslovnou útěchou. Výrazy, jimiž své vidění popisuje, jsou velmi podobné těm, které používá Dina, když např. uvádí: *I když přebýváme u těchto svatých duchů, nevycházíme přesto z Boha. Tyto vznešené majestáty se zdržují ponořené a utopené v Něm a není je možno spatřit jinak než v Něm.*

(Pokračování)
Překlad -lš-

BOŽÍ VŮLE

24. listopadu 1975

Synu, piš, co chci od svých biskupů, svých kněží a svých věřících.

Jestliže ti ze současné generace nepřijmou přetvoření svého života, jak jsem to s takovou nálehavostí žádal, postarám se sám o nezbytnou nápravu života.

Nescházejí mi potřebné prostředky; jestliže se nepostarají, aby se podrobili vůli Boží, postarám se sám, aby se Boží vůle vyplnila.

Vy se podivujete, když čtete Písmo, nad tvrdostí srdcí kněží a zákoníků izraelského národa; nejste o nic lepší. Tvrdí a váhaví srdcem, nač ještě čekáte? Nestačí vám znamení, která jste obdrželi?

Chci, aby se moje Církev obnovila, očistila od mravní nečistoty, jaká ji dnes prostupuje. Nemylte se. Opakuji vám, že jsem Bůh Milosrdenství, ale co jste z mého Milosrdenství udělali? Proč nechcete pochopit, že ve Mně je Milosrdenství a Spravedlnost totožná věc? Nemáte moc zničit moji Spravedlnost, stejně jako nemáte moc zničit peklo, o kterém nechcete slyšet ani mluvit. Přestávám snad být Milosrdenstvím, když pro spravedlnost jsem nucen vyloučit z domu mého Otce zatvrzelé a nekající? Jaký bych to byl Soudce, kdybych měřil stejným metrem dobrým i zlým?

Kdyby se tedy měla anulovat spravedlnost podle vašeho hříšného způsobu rozumování, pak měla být anulována spravedlnost jak osobní, tak univerzální a muselo by se připustit, že země už není vyhnanstvím a čas zkoušky a věci by musely zůstat tak, jak jsou. Nebylo by už oddělení zrna od kůkolu, zločinců od spravedlivých. Moje nauka by byla zamořena bludy...

Boží vůle

Nikoliv, můj synu. Nemohu se mýlit, vytvořili jste si vzor života, který je v rozporu s mým učením a s mým příkladem.

Ježíšova poselství

P. Ottaviovi Michelinimu (30)

Já jsem cesta. Kdo chce přijít za Mnou, biskupové, kněží, věřící, musí Mě následovat. V poselství „Cesta“ jsem řekl jasně: Začal jsem pokorou, chudobou a poslušností Otci až k smrti.

Podřídil jsem se božské vůli Otce, ale kdo se dnes snaží plnit vůli Boží?

Ani se nesnaží ji poznat.

Jací tedy musí být moji pastýři, moji kněží, moji věřící? Je něco zářivějšího a jasnějšího než moje evangelium? A přece je nevidí, zatemnění pýchou nebo tou či onou žádostivostí.

Přišel jsem do tohoto pozemského života. Moji andělé to nešli oznámit mocným a bohatým této země, ale pastýřům, pokornému a čistému lidu, spravedlivému a počestnému.

Pastýři přicházejí, aby Mě pozdravili a darovali Mi svou lásku.

Jelikož jsem se narodil v úkonu nekonečné pokory, chtěl jsem mít kolem sebe lidi prosté, pokorné a čistého srdce. Takoví mají být moji biskupové, moji kněží a moji věřící se tak stanou očistěnou Církví.

Můj Otec Mi dal jako pěstouna Josefa, muže spravedlivého.

Co to znamená, muž spravedlivý? Muž svatý, který uskutečňuje spravedlnost, muž pokorný, muž čistý.

Kdyby moji biskupové a kněží chtěli trochu přemýšlet, museli by pochopit jasně, co Bůh od nich žádá.

Prostota a čistota

A co říci o mé Matce, Královně všech ctností, o Matce, která jediná ze všech žen byla požehnaná a měla podíl na mém kněžství? Je proto vzorem všech ctností pro biskupy a kněze.

Takoví jako moje Matka by měli být všichni moji biskupové a kněží!

Stačilo by rozjímat a učit se.

Mezi mými apoštoly byl jeden obzvláště milovaný, Jan. Poznal důvěrnosti mého milosrdného Srdce. A mezi apoštoly byl jiný, s pyšným srdcem a nečistou duší, který navzdory mému milosrdenství skončil jako zoufalec v pekle. Nechtěl přijímat podněty mé lásky a mého

TĚŽKÁ KRITIKA RAKOUSKÝCH BISKUPŮ

Člen Papežské akademie pro život Wolfgang Waldstein ostře kritizuje rakouské biskupy pro nečinnost ve věci protiřímské farářské iniciativy, která se lavinově šíří, a biskupové nechávají své věřící bezradné a bez pomoci. Nemohou se vyhybat své odpovědnosti. Podle Waldsteina je vůbec otázka, zda má církev v Rakousku ještě nějaké šance.

POSEDLÍ I VE Vatikáně

Ve farnosti Svaté Anny ve Vatikáně se několikrát stalo, že výtržník během bohoslužby zaútočil na oltář, vykřikoval hlasitě rouhavé výroky, plival na kříž a vrhl se na zem a tloukl o ni hlavou. Mezi postiženými na audienci 2009 byli jednou dva posedlí, kteří se při příjezdu papeže začali třást a skřípat zuby. Když je sestry napomínaly, aby se ovládli, s pěnou u úst zapírali své jméno. Papežovo požehnání na ně zapůsobilo jako výprask a odskočili tři metry zpět. Po audienci se opět uklidnili. Podle zprávy v tisku žádá ročně na půl milionu Italů o pomoc exorcistu. Část z nich je skutečně posedlá zlým duchem.

Kath-net

Milosrdenství, ale naslouchal úkladnému hlasu nejhanebnějších vášní.

A kdo pak byli světci? Byli to moji praví přátelé.

Mohl bych pokračovat a citovat svoji nauku, připomenout tvé paměti fakta a příklady, ale myslím, že to postačí.

Žehnám ti, můj synu. Obětuj Mi svá utrpení a spoj je s mými, aby zasvítilo světlo v duši toho, kdo žije ve tmách.

NEJKRÁSNEJŠÍ KVĚT

25. listopadu 1975

Co je nejkrásnější květ nebe i země?

Jaké je nejkrásnější dílo mého tvoření?

Co je, můj synu, nejdražší božské Trojici? **Je to Neposkrvněné Srdce mé Matky, vaší Matky, předmět věčné lásky trojjedného Boha.**

Nuže to, co je nejdražší jeho Srdci, chtěl Bůh jako dar darovat vám.

Úchvatný a vonný květ má v sobě vůně všech ctností, květ, který nemá konkurenci ani na nebi, ani na zemi, je tak vzdálen pro svou krásu i od andělů a i ode všech tvorů na zemi.

Bůh na ni patřil od věčnosti, Bůh si ji zamiloval a učinil ji navěky předmětem svého zalíbení. Bůh ji chtěl mít vedle sebe při uskutečňování svého nekonečného plánu lásky.

Spoluvykupitelku, Matku, Královnu učinil mocnou.

Před ní se sklánějí nebeské zástupy a lidské generace ji nazývají blahoslavenou.

Bůh tak miloval lidi, že dal za ně svého Syna a po Synu i Matku. Ale lidé ne vždy projevovali a projevují, že pochopili Boží dar, květ z neposkrvněné čistoty, lásky a velkodušnosti. Jedinečný květ, který neměl, nemá a nebude mít rovného. Je to mistrovské Boží dílo, ve srovnání s ním všechno je bledé a všechno je málo.

A tato Matka je schopná lásky bez hranic. Ti, kteří to nepři-pouštějí, protože říkají, že nevěří

tak četným zásahům mé Matky ve prospěch lidstva, ti nevědí, co je láska. Mají srdce vyprahlé. Jejich mysl je zatemněna do té míry, že nevidí.

Neznáte lásku

Již jsem ti řekl, že víru, naději a lásku není možno nikdy oddělovat. Jsou (tak trochu jako osoby v Trojici) rozličné, ale spojeny v jedno všechny tři. Jak by tomu mohlo být jinak?

Jsou to nadpřirozené ctnosti, které uděluje duši každého křesťana sám Bůh, aby se tak křesťan stal Božím dítětem, spoluúčastníkem jeho přirozenosti, a tedy podobným Bohu. Ubohé moje děti, ubozí kněží, jak ubohý je váš život; neznáte lásku! Jak smutný je váš život; neznáte hlavní hybnou sílu vaší radosti, naději. Neznáte sílu, která dává zvítězit nad zkouškami a těžkostmi; jak porušená je vaše přirozenost!

Svět a ďábel stále kladou překážky vaší cestě; proto se často ocitáte na zemi. Proč jste tak nepokojní a odbojní? Protože tam, kde není láska, tam je odpor, který degeneruje nezřídka i u mých služebníků, k nenávisti.

Ne, moji synové, nejsou žádné neutrální zóny; kdo není v pásmu nekonečné Boží lásky, je v pásmu nepřítel Boha i člověka, v pásmu Satana.

Proto nevěřit a také pochybovat o nesčetných zásazích mých a mé Matky ve prospěch lidstva (zásahy, které se vždy děly podle potřeby doby) je totéž jako popírat, že Bůh je láska, a popírat skutečnost Květu nejkrásnějšího na nebi i na zemi, jakým je Neposkvrněné Srdce mé Matky.

Láska nevyhnutelně tíhne k milovanému objektu, láska se na milovaný objekt vylévá. Kdo to nechápe, nechápe přirozenost lásky.

Kolik času a kolik duší se ztratilo pro nespravedlivé překážky našim zásahům! Jak strašná je to odpovědnost!

(Pokračování)
Překlad -lš-

POSELSTVÍ BENEDIKTA XVI. K POSTNÍ DOBĚ 2012 - pokračování ze str. 2

tento bratrský pohled, pak bude solidarita a spravedlnost stejně jako milosrdenství a soucit zcela přirozeně vyzařovat z našeho srdce. Služebník Boží Pavel VI. řekl, že svět dnes trpí především nedostatkem bratrství: „Svět je nemocný. Zlo nespočívá v tom, že pomocné zdroje jsou vyschlé nebo že z nich čerpají všechno jen někteří. Spočívá v tom, že schází bratrské svazky mezi lidmi a národy.“ (Encyklika *Populorum progressio* 66)

Pečovat o druhého znamená přát jemu nebo jí v každém ohledu dobro: tělesné, mravní i duchovní. Zdá se, že současná kultura ztratila mysl pro dobro a zlo. Přitom je třeba naléhavě připomenout, že dobro existuje a vítězí, protože Bůh je dobrý a působí dobro (srov. Ž 119,68). Dobro je to, co probouzí, chrání a podporuje život, bratrství a společenství. Odpovědnost vůči druhému tedy znamená usilovat o jeho dobro a působit v tom směru, aby se i on mohl otevřít logice dobra; starat se o své bratry a sestry znamená otevřít zrak k jejich potřebám. Písmo svaté varuje před nebezpečím zatvrzelosti srdce určitým druhem duchovního znečitlivění, které činí slepým pro utrpení druhých. Evangelista Lukáš uvádí dvě Ježíšova podobenství, ve kterých jsou obsaženy dva příklady pro situace, které mohou vzniknout

v lidském srdci. V podobenství o milosrdném Samaritánovi jde kněz a levita lhostejně dál kolem muže, kterého zranili a oloupili lupiči (srov. Lk 10,30-32), a v podobenství o boháči nevíšmá si tento po jmění chamtivý muž ubohého Lazara, který umírá hladem u jeho dveří (srov. Lk 16,19n). V obou případech máme zde co do činění s opakem „věnování pozornosti“, laskavého a soucitného pohledu. Co však brání těmto lidským a milujícím pohledům na bratry a sestry? Často je to materiální bohatství a přesyacenost, ale také přednost věnovaná vlastním zájmům a starostem přede všim ostatním. Nikdy nesmíme být neschopní „najít soucit“ s trpícím; nikdy nesmí naše srdce být tak zaujato našimi záležitostmi a problémy, abychom byli hluší ke křiku chudých. Místo toho může právě pokora srdce a osobní zkušenost utrpení vyvolat vnitřní probuzení soucitu a vcítění: *Spravedlivý zná spor nemajetných, svévolník pro takové poznání nemá porozumění.* (Př 29,7) Tak je možno chápat blaženost „plačících“ (Mt 5,4) tedy těch, kteří jsou schopni vyjít ze sebe, aby vnímali bolest toho druhého. Setkání s druhým a otevření srdce pro jeho potřeby může být spasitelné a oblažující.

„Dbát“ o tyto bratry a sestry zahrnuje také péči o jejich du-

chovní blaho. A zde bych chtěl připomenout jeden aspekt křesťanského života, který podle mého názoru upadl do zapomenutí: *bratrské napomenutí, pokud jde o věčnou spásu.* V dnešní době jsme velmi vnímaví pro téma péče a dobročinnosti ve prospěch tělesného a materiálního blaha bližních, ale o duchovní odpovědnosti vůči bratrům a sestrám není ani zmínky. V dřívější církvi tomu bylo jinak a je tomu jinak i ve víře zralých církevních obcí, kde se pečuje nejen o tělesné zdraví bratří a sester, nýbrž vzhledem k poslednímu určení také o blaho jejich duše. V Písmu svatém čteme: *Moudrému dej a bude ještě moudřejší, pouč spravedlivého a přibude mu znalostí.* (Př 9,8) Sám Kristus přikazuje napomenout bratra, který hřeší (srov. Mt 18,15). Sloveso *elenchein*, které je zde pro bratrské napomenutí použito, je stejně jako označení prorockého poslání veřejného obvinění generace, která propadla zlu (srov. Ef 5,11).

V církevní tradici patří „pokárání hříšníků“ mezi skutky duchovního milosrdenství. Je důležité připomenout si opět tuto dimenzi křesťanské bliženské lásky. Před zlem nesmíme mlčet. Myslím zde na postoj oněch křesťanů, kteří se z lidských ohledů nebo prostě z pohodlnosti přizpůsobují převládající mentalitě, místo aby své bratry a sestry varovali před takovými způsoby myšlení a jednání, které odporují pravdě a nevedou na cestu dobra. Křesťanské napomenutí nemá ovšem svůj motiv nikdy v duchu odsuzování nebo vzájemného obviňování; děje se vždy z lásky a milosrdenství a odpovídá správné péči o blaho bratří a sester. Apoštol Pavel říká: *Bratři, kdyby někdo byl náhle stržen k nějakému poklesku, uveďte ho na správnou cestu v duchu mírnosti; jste přece lidé duchovní! Jen si dávej pozor každý sám na sebe, aby ses nedostal do pokusění.* (Gal 6,1) V dnešním světě prostoupeném individualismem

STOUPÁ POČET NOVĚ POKŘTĚNÝCH

Podle listu Kong Ko Bao stoupá v Číně počet nově pokřtěných a to vyžaduje výraznější angažovanost ve farnostech, které nabízejí větší počty kurzů víry. Pro nedostatek kněží je nutné, aby i laici dokázali předávat základy víry a vést katechumeny a nově pokřtěné. (fides)

ODMÍTNUTÝ NÁVRH

Soud v Mnichově odmítl požadavek jednoho otce, aby anuloval křest dítěte, který byl podle žadatele udělen bez jeho souhlasu. Jeho žena dala pokřtít dceru, aniž se zeptala otce. Soud žádost odmítl s poukazem, že křest je vnitřní záležitost církve. Kath-net

► je nutné znovu objevit význam bratrského napomenutí a nastoupit společně cestu ke svatosti. I *spravedlivý padne sedmkrát* (Př 24,16), stojí v Písmu svatém, a všichni jsme slabí a nedokonalí (srov. 1 Jan 1,8). Je to proto velká služba, pomáhat druhému a dát pomoci i sobě, jak dospět ke správnému sebepoznání, abychom zlepšili vlastní život a kráčeli po počestné Pánově cestě. Potřebujeme laskavý a správný pohled, který poznává a uznává, rozlišuje a odpouští (srov. Lk 22,61), jak to dělal a dělá Bůh s každým z nás.

2. Jeden o druhého: dar vzájemnosti

Toto „střežení“ druhého stojí v protikladu k duchovnímu postoji, který proto, že omezuje život na čistě světské dimenze, neuvažuje o nich z eschatologického pohledu a ve jménu individuální svobody akceptuje libovolná morální rozhodnutí. Společnost jako ta současná může být hluchá jak pro tělesné utrpení, tak pro duchovní a mravní potřeby života. To se mezi křesťany nesmí dit! Apoštol Pavel vyzývá k tomu, abychom se snažili o to, *co přispívá k pokoji a vzájemnému duchovnímu prospěchu* (srov. Řím 14,19), aniž bychom hledali osobní prospěch, nýbrž to, *co prospívá všem* (1 Kor 10,33). Tato vzájemná napomenutí a výzvy vedené pokorou a bliženskou láskou nesmí v životě křesťanských společenství scházet.

Pánovi učedníci sdružení skrze Eucharistii žijí ve společenství, které je spojuje jako údy jednoho těla. To znamená, že ten druhý patří ke mně, jeho život, jeho spása se týkají mého života a mé spásy. Zde se dotýkáme zvláště hlubokého aspektu společenství: náš život stojí ve vzájemném vztahu k druhým v dobrém i ve zlém; jak hříchy, tak díla lásky mají společenskou dimenzi. V Církvi, mystickém Těle Kristově, nabývá vzájemnost své zvláštní podoby: obec koná ustavič-

radost! Je to trik, který se mu podařil již na samém začátku lidských dějin! A lidé mu stále věří, a neberou v úvahu, že nikoliv Bůh, ale on je původcem všeho lidského zla a neštěstí a všech nevýslovných krutostí a zločinů, jimiž jsou naplněny lidské dějiny.

K čemu byl stvořen Satan? Jmenoval se původně Světlo, noš a byl nejkrásnějším a nejvznešenějším ze všech andělů. Ve svých zjeveních poodhalil Pán Ježíš blahoslavené Dítě roušku, aby nahlédla do krásy nebes a blaženosti andělů (str. 9). Z tohoto blaženého života a božského prostředí se ďábel sám dobrovolně navěky vyloučil. Něco z ovoce nynějšího ďáblova působení nám maličko přibližují informace exorcisty (str. 4). Tak jako nemáme představu o Boží velikosti a lásce, tak nemáme vůbec představu o ďábově zlobě a nenávisti. Není nic bláznivějšího než se chlácholit a namlouvat si, že to s ním snad nebude tak zlé. Může být něco pošetilejšího, než věřit Božimu nepříteli více než samotnému Bohu? Jsou různé stupně posedlosti, různé stupně a formy nadvlády, které se Satan zmoc-

ně pokání a prosí za odpuštění hříchů a svých členů; ovšem těší se také vždy znovu a jásá nad svědectvím ctností a lásky, které se v ní rozvíjejí. Kéž se údy vzájemně starají o sebe (srov. 1 Kor 12,25), vyzývá sv. Pavel, neboť jsme jedno tělo. Láska k našim bratřím a sestřím, která se projevuje také v udílení almužny – kromě modlitby a postu dalšího charakteristického cvičení postní doby – zakládá se na této vzájemné sounáležitosti. Také v konkrétní péči o ty nejchudší může každý křesťan vyjádřit svou účast v jednom těle, Církvi. Dbát o sebe navzájem znamená také uznávat dobro, jaké Pán působí v druhých, a děkovat spolu s nimi za zázraky milosti, které Bůh ve své dobrotě

ňuje. Jedním z jeho největších úspěchů je současná satanizace světa.

Co z toho plyne? V podstatě stojíme po celý život před stejnou alternativou, před jakou stáli kdysi andělé: přijmout Boží dar, přijmout lásku, nebo ji i s Bohem zavrhnout a zvolit si království nenávisti. Bůh není někým, kdo si nás podrobil, aby nás připravil o naši svobodu a radosti, naopak, tak nás miluje, že poslal svého Syna, aby nás z naprosté nicoty pozvedl až ke svému božství: ke své dobrotě, krásě, ke své lásce.

Naše postní obrácení musí směřovat k tomu, abychom zcela a definitivně skoncovali naprosto se vším, co pochází od strůjce všeho zla a zhouby. Celá naše věčná budoucnost záleží na tom, jak vážně a důsledně bereme a dodržujeme svůj slib, že se odříkáme ďábla, všeho, co působí, a všeho, čím se pyšní. Pokud tomu tak není, pak je marné všechno, co pro nás Boží Syn vykonal, když sestoupil od Otce, stal se člověkem, byl poslušný až k smrti a třetího dne vstal z mrtvých.

-lš-

a všemohoucnosti ustavičně koná na svých dětech. Když křesťan uznává působení Ducha Svatého v bližních, nemůže z toho nemít radost a musí za to chválit nebeského Otce.

3. Pobízejme se k lásce a k dobrým skutkům: vykročit spolu na cestu svatosti

Tato věta z listu Židům (10,24) podněcuje k tomu, abychom se starali o všeobecné povolání ke svatosti, o ustavičný pokrok v duchovním životě; vyzývá nás usilovat o vyšší dary milosti a o stále větší a plodnější lásku (srov. 1 Kor 12,31.13,13). Vzájemná péče má také způsobit, abychom usilovali o stále větší opravdovou vzájemnou lásku – *jako ranní světlo, které*

je stále jasnější až k plnému dni (Př 4,18) – v očekávání onoho dne, kdy slunce nikdy nezapadne a budeme žít v Bohu. Čas darovaný nám k životu nám dává drahocennou příležitost objevovat a konat dobré skutky oduševněné láskou k Bohu. Tak Církev roste a rozvíjí se, aby dosáhla dokonalé podoby Kristovy (srov. Ef 4,13). Na této linii dynamické perspektivy růstu spočívá naše výzva, abychom dospěli k plnosti lásky a dobrých skutků.

Bohužel, je zde stále pokušení k vlažnosti, pokušení zhašet ducha a odmítat „hospodařit s talenty, které nám byly darovány k blahu našemu a těch druhých“ (srov. Mt 25,25n). Byli jsme všichni vybaveni duchovními a materiálními dary, které jsou potřebné k blahu církve a osobní spásy (srov. Lk 12,21b; 1 Tim 6,19). Učitelé duchovního života připomínají, že ten, kdo nedělá v životě víry pokroky, upadá zpět.

Milí bratři a sestry, následujme aktuální výzvy „usilovat o vysoká měřítka křesťanského života“ (Jan Pavel II., *Novo millennio ineunte* 31). Když církev ve své moudrosti uznává a vyhlašuje svatost vzorných křesťanů, chce tím také probudit přání následovat jejich ctnosti. Svátý Pavel nás vybízí: *V uctivosti předcházejte jeden druhého*. (Řím 12,10)

Před tváří světa, který žádá od křesťanů obnovené svědectví lásky a věrnosti k Pánu, kéž bychom všichni pocítili, že musíme naléhavě usilovat, abychom se navzájem překonávali v lásce, službě a dobrých skutcích (srov. Žid 6,10). Zvláštního důrazu nabývá tato výzva v posvátné době přípravy na velikonoční svátky. S nejlepším přáním svaté a plodné postní doby svěřuji vás přímělu blahoslavené Panny Marie a uděluji vám apoštolské požehnání.

*Ve Vatikánu 3. listopadu 2011
Benedictus PP XVI*

Překlad -lš-

Vzpomínky Daria Pizzana na dětství a mládí, které si můžeme přečíst v tomto čísle Světla, vyznívají jako horor, horor nikoliv smyšlený pro pobavení čtenářů, ale konkrétně prožívaný v životě dítěte, které přišlo na tento svět, a místo aby zde našlo tolik nezbytné bezpečí a lásku, ocitlo se v prostředí, které se stalo pro ně vážným ohrožením. Dario si z trosk rodiny místo plodů lásky a péče odnáší do života traumatizující zážitky, hluboká vnitřní zranění, panický strach a krajně nebezpečné sklony.

Na pozadí tohoto dramatického lidského osudu se projevuje tím obdivuhodněji milosrdenství a vedení Boží prozřetelnosti, která nakonec dokázala i všechny negativní momenty tohoto pohnutého a bouřlivého života přetavit do plodných zkušeností a vychovat z bezmála ztraceného ztroskotance horlivého a úspěšného apoštola Božího království. Se současnou tváří Daria Pizzana se můžeme setkat hned na několika webových stránkách. Působí nyní jako profesionální aktivista v biskupství Erfurt, v oné katolické enklávě uprostřed protestantského moře, kterou navštívil Benedikt XVI. při své nedávné apoštolské cestě do Německa. I když se to z vyprávění nedovídáme, jistě za Dariovým obrácením stojí vytrvalé modlitby a oběti neznámé duše. Pokud někomu přijde na mysl, zda to nebyla Dariova italská babička, možná, že nebude daleko od pravdy.

Kéž by neblahé osudy dětí z rozvrácených rodin končily tak, jak tomu bylo u našeho hrdiny! Bohužel, skutečnost je opačná. Jsou si vůbec rodiče vědomi toho, jak poznamenávají budoucí život svých dětí?

Snad s výjimkou živorodek všechna „mláďata“ přicházejí na svět jako bezmocná a bezbranná a je obdivuhodné pozorovat, jak je v řádu stvoření o ně postaráno, aby se jim dostalo vši potřebné výživy, péče, výbavy i dovedností, aby jejich druh nevyhynul. Lidské „dospívání“ je

Na slovíčko

mezi všemi savci nejdelší a nejnaročnější, ale jako u všech živých druhů i v tomto případě se Stvořitel o svého tvora zvláště pečlivě postaral. Tato péče ovšem závisí v tomto případě také na svobodném a uvědoměném lidském jednání. To, co u živočichů zajišťují přesné a spolehlivé pudy, svěřil Bůh v případě člověka nejen pudům a emocím rodičů, ale také jejich inteligenci a jejich srdcím. A je tu další zásadní rozdíl: při krásném, náročném a posvátném úkolu – přivést na svět a k zralému lidství své dítě – nejsou rodiče ponecháni sami sobě, ale stojí jim po boku sám Stvořitel, s nímž mají spolupracovat nejen na výchově lidského jedince, ale také dítěte dobrotivého nebeského Otce. Sám Bůh je rodičům pomocníkem a vzorem lásky a péče proto, aby se stali pro své dítě jeho prostředníky i konkrétním obrazem milujícího a nejvyšší starostlivého Otce.

Všechna mláďata jsou vybavena životně důležitou schopností nápodoby, která je pro ně primární samovolnou „vzdělávací metodou“. Platí to i pro člově-

ka, a to více, než si někdy uvědomuje. Vzhledem k tomu, jak tato dovednost dítěte dychtivě „kopíruje“ nejen každý dobrý, ale i špatný příklad, je tu pro rodiče o jeden důvod navíc, proč soustavně zpytovat svědomí a pracovat na sobě (a to s co největším možným předstihem), aby se ve svém potomku „zvěčnili“ tím nejlepším a nejzvácnějším, čeho jsou s Boží pomocí schopni dosáhnout.

Je proto jejich svatou povinností, aby si byli vědomi tohoto pověření a neošidili své dítě o životně nezbytné Boží dary, především lásku, bezpečí a trvalou blízkost, protože je dítě potřebuje stejně nezbytně jako slunce, vzduch či pokrm, aby mohlo dosáhnout svého cíle: rozvíjet se k Božímu obrazu, ke kterému bylo stvořeno. Co je podstatou a základním rysem tohoto obrazu? Co jiného než láska! Proto Stvořitel stanovil, aby člověk jako Boží dítě byl počat a zrozen z lásky a v lásce, láskou byl trvale a bezpečně obklopen a dozrál do plnosti lásky. Všechno sobectví se v tomto procesu

projevuje jako kamení, trní nebo roztroušené střepy, které bolestně a často nesmazatelně zraňují něžné a křehké srdce rozvíjejícího se tvora.

Z této perspektivy lépe pochopíme, proč Nepřítel lásky a otec nenávisti vynakládá tak cílevědomé úsilí, aby zasáhl a smrtelně zranil lidskou společnost právě v tomto jejím nejcitlivějším místě a v nezastupitelné funkci. Především využil hříšné náklonnosti člověka, aby zprofanoval to nejsvětější, lásku. Obrátil všechnu jeho pozornost jen k tělesné rozkoši vstupního kroku k početí lidského života, zbavil ji zcela jejího nejvlastnějšího poslání a vytvořil doslova kult zvrácené, znesvěcené a sobecky smyslné žádostivosti, která člověka nepozvedá, ale degraduje a vážně poškozuje lidskou osobnost. Kultura rozkoše a sobectví nerespektuje ani ona posvátná místa, která mají být nedotknutelným prostředím bezpečí a lásky: mateřské lůno a nerozlučné prostředí milující se rodiny. Pod záminkou „svobody a rovnoprávnosti“ degradují perverzní lobby v očích společnosti i ženy její nejvznešenější poslání, jakým je mateřství. Současná společnost, která se pokládá zcela mylně za nejvyspělejší, místo aby chránila všechno, co souvisí se vznikem života jako posvátný zdroj její vlastní existence, přežití, využívá dokonce své mocenské prostředky k prosazování nejrůznějších zvráceností, které odporují nedotknutelnosti a posvátnosti rodiny a života. Zdravý a čistý rozvoj dětí je navíc zákeřně narušován od nejtělejšího věku vnučovanou a nesmyslnou a sexuální „výchovou“, která je ve skutečnosti protipřírozenou deformací dětské duše a srdce. Plody současné pseudokultury se evidentně projevují už teď v postupné degeneraci a demoralizaci národů, u nichž narůstá neovladatelnost a kriminalita mládeže. Smrtelné plody této kultury nás však teprve čekají, pokud se nestane něco, co od základu otřese světem. Co kdo seje, to také sklídí.

Poselství Královny míru Mirjaně

„Drahé děti! Jsem s vámi tak dlouho a už tak dlouho vám ukazuji Boží přítomnost a jeho bezmeznou lásku a přeji si, abyste ji všichni poznali. Ale vy, děti moje? Vy jste i nadále hlouzí a slepí, a zatímco hledíte na svět kolem sebe, nechcete vidět, kam bez mého Syna jde. Nasloucháte mi, když k vám mluvím, ale vaše srdce jsou uzavřena a neslyšíte mě. Neprosíte Ducha Svatého, aby vás osvitil. Děti moje, zavládl pýcha. Já vám ukazuji pokoru. Děti moje, zapamatujte si, jen pokorná duše září čistotou a krásou, neboť poznala Boží lásku. Jen pokorná duše se stává rájem, neboť v ní je můj Syn. Děkuji vám! Opět vás prosím, modlete se za ty, které můj Syn vyvolil, to jsou vaši pastýři.

Medžugorje 2. února 2012

FOTBALISTA V SEMINÁŘI

Bývalý hráč Manchester United, Phil Mulryne ze Severního Irsku, vstoupil v Římě do semináře. Jeho kolega dosvědčil, že Phil se zcela změnil a každý týden pomáhal bezdomovcům. Přesto jeho vstup do semináře vyvolal šok. Svůj „trénink“ na katolického kněze nebere Phil na lehkou váhu.

Kath-net

Pondělí 27. 2. 2012: 6:05 Octava dies (660. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35 Dar z Medugorje 6:55 Čteme z křesťanských periodik 7:00 Jezuité o: INDIE – na křižovatkách víry 7:20 Terra Santa News: 22. 2. 2012 7:40 Přejeme si ... 7:55 Post Scriptum s P. Františkem Hanáčkem – mše sv. s děkanátem Olomouc 8:15 Ignaciánský pulz 8:25 Pro vita mundi (138. díl): MUDr. Marián Hošek **9:05 Trinidad a Tobago: Všichni vy žijznívi, pojd'te 10:05 Nedělní čtení: 1. neděle postní 10:35 BET LECHEM – vnitřní domov (12. díl): Bohdan Heczek 10:50 Noekreace aneb Vandrování (128. díl) 11:00 Animovat znamená vdchnout život 11:15 Noeland (51. díl) 11:45 Světlošosi: Pověsti z Hornolidečska **11:50 Sedmihlásky (52. díl) 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Záznam koncertu Yeodo Youth Orchestra Korea [P] 13:10 Berú nás 13:40 Octava dies (660. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 14:10 Premeny prátia 14:30 Krásy Čech a Moravy (23. díl): Červená Lhota 14:55 Noční univerzita: Hříchy proti tělu Kristovu – P. Tomáš Holub [P] **16:00 Dopis z Indie 16:20 Salesiánský magazín [P] 16:35 Exit 316 MISE: Můj ztracený svět 17:00 NOEparáda (153. díl) [L] 18:05 Po hladině: Chuf [P] 18:25 Sedmihlásky (52. díl) 18:30 CIK – CAK CIRKUS (13. díl): Lékař Slnko [P] 18:40 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (26. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha [P] **19:00 Ars Vaticana (20. díl) 19:10 Ekoauto (27. díl) [P] 19:25 Přejeme si ... 19:39 SPONZORING – Spot UPC 19:40 Hornolidečko – Valašská Polanka 20:00 Zapustíme kořeny [P] 20:45 Na koberečku (121. díl) 21:00 Naše peníze, jejich osud 21:50 Čteme z křesťanských periodik **22:00 Benedikt XVI. – Ke kněžství 22:45 Vzdálená pobřeží ticha 23:15 Tučín 23:30 Octava dies (660. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 0:05 Kulatý stůl: Občanské sdružení M.O.S.T. 1:35 Poslech Radia Proglaš [L].************

Úterý 28. 2. 2012: 6:05 Hornolidečko – Valašská Polanka 6:15 Janáčkův máj 2010 – Záznam koncertu z Domu kultury města Ostravy 7:40 Cesta k andělům (18. díl): Dominika Bohušová 8:35 Ruslan 8:50 Atlas Charity: Studénka (Charita Studénka) 8:55 Poselství svatých: Ignác z Loyoly **9:05 miniDIZO 9:20 Divadélko Bubáček (21. díl): Princ za osmnáct a princezna bez dvou za dvacet 9:35 Dům sv. Antonína 10:00 Octava dies (660. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 10:30 Benedikt XVI. – Ke kněžství 11:15 Moldávie tenkrát 11:40 Sedmihlásky (52. díl) 11:45 CIK – CAK CIRKUS (13. díl): Lékař Slnko 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Hudební okénko (1. díl) 12:35 Čteme z křesťanských periodik **12:40 Ars Vaticana (20. díl) 12:50 Jezuité o: INDIE – na křižovatkách víry 13:15 Podobenství (4. díl) 13:45 Dana & Přátelé (4. díl) 14:15 BET LECHEM – vnitřní domov (12. díl): Bohdan Heczek 14:35 Kulatý stůl: Cesta k Únoru 1948 a roky poté 16:10 Hornolidečko – Valašská Polanka 16:20 Přejeme si ... 16:35 Ekoauto (27. díl) 16:50 Lovci duší [P] 17:20 Poutní místa v Čechách a na Moravě: Velehrad 17:30 Kéfas /SK/: Festival pod věží 2010 **17:55 Noeland (51. díl) 18:25 Sedmihlásky (52. díl) 18:30 CIK – CAK CIRKUS (14. díl): Riaditel' prijima [P] 18:40 Dobro ako princíp svetla a pravdy 19:10 Noekreace aneb Vandrování (128. díl) 19:20 Atlas Charity: Studénka (Charita Studénka) 19:25 Poselství svatých: František z Assisi 19:35 Kaplička pana Zemana 19:39 SPONZORING – Spot UPC 19:40 Zpravodajské Noeviny: 28. 2. 2012 [P] 20:00 Putování po evropských kláštrech: Trapistický klášter ve Vitorchiano, Itálie [P] **20:35 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Noc zpovědníka [P] 20:55 Terra Santa News: 22. 2. 2012 21:15 Sedmihlásky (52. díl) 21:15 Hlubinami vesmíru s dr. Pavlem Gáborem II. díl 21:20 Atlas Charity: Domov sv. Josefa v Žirčí 19:40 Zpravodajské Noeviny: 1. 3. 2012 [P] 20:00 Jak potkávat svět (10. díl): s Alfrédem Strejčkem [P] 21:20 Zpravodajské Noeviny: 1. 3. 2012 21:35 Post Scriptum s P. Emilem Florišem [P] 22:05 Vietnam – zlatá klec [P] 22:20 Přejeme si ... 22:35 Obrázky z Jogllandu 22:50 Exit 316 (9. díl): Odvaha **23:10 Dům sv. Antonína 23:30 Octava dies (660. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 0:05 Zpravodajské Noeviny: 1. 3. 2012 0:20 Bol som mimo: Bronislav Škripek 1:20 Poslech Radia Proglaš [L].**********

Středa 29. 2. 2012: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 28. 2. 2012 6:20 Noční univerzita: Hříchy proti tělu Kristovu – P. Tomáš Holub 7:25 Noekreace aneb Vandrování (128. díl) 7:35 Co je dobré vědět, když... [P] 8:15 Noeland (51. díl) 8:45 Ars Vaticana (20. díl)

8:55 Kořeny 9:40 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Noc zpovědníka 10:00 Zpívej a potichu nezůstávej 10:25 Dvanáctiletý Ježíš v chrámu 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Zapustíme kořeny 12:50 Poselství svatých: Papež Jan XXIII. 13:00 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (26. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **13:20 Na koberečku (121. díl) 13:30 Čteme z křesťanských periodik 13:40 Post Scriptum s P. Františkem Hanáčkem – mše sv. s děkanátem Olomouc 14:00 Hlubinami vesmíru s dr. Pavlem Gáborem II. díl 14:40 Salesiánský magazín 14:55 Divadélko Bubáček (21. díl): Princ za osmnáct a princezna bez dvou za dvacet 15:10 Vzdálená pobřeží ticha 15:40 Zpravodajské Noeviny: 28. 2. 2012 16:00 NOEparáda (153. díl) 17:00 Exit 316 (9. díl): Odvaha [P] 17:20 GOODwillBOY VII. (9. díl) 18:00 Octava dies (660. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 18:30 CIK – CAK CIRKUS (15. díl): Tri prasiatka a vlk [P] 18:40 Sedmihlásky (52. díl) 18:45 Putování po evropských kláštrech: Trapistický klášter v Vitorchiano, Itálie 19:20 Terra Santa News: 29. 2. 2012 [P] 19:40 Přejeme si ... [P] **20:00 Lidé, kteří milují život [P] 20:25 P. Václav Vacek – O symbolech a liturgii [P] 21:35 Poézia v obraze – Lubomír Rapoš 21:45 Hornolidečko – Valašská Polanka 22:00 Historie československého vojenského letectví (9. díl) [P] 22:30 Salesiánské srdce na scéně 22:50 Noekreace aneb Vandrování (128. díl) 23:00 Světec dvou národů 23:30 Krásy Čech a Moravy (23. díl): Červená Lhota 23:55 Janáčkův máj 2010 – Záznam koncertu z Domu kultury města Ostravy 1:15 Poslech Radia Proglaš [L].****

Čtvrtek 1. 3. 2012: 6:05 Hornolidečko – Valašská Polanka 6:15 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (26. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha 6:35 Čteme z křesťanských periodik 6:40 NOEparáda (153. díl) 7:40 Lidé, kteří milují život 8:05 Premeny prátia 8:25 Gavran 8:40 Hudební okénko (1. díl) 9:10 Dopisy z rovníku 9:55 Kulatý stůl: Cesta k Únoru 1948 a roky poté 11:25 Přejeme si... 11:40 Sedmihlásky (52. díl) 11:45 CIK – CAK CIRKUS (15. díl): Tri prasiatka a vlk 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Janáčkův máj 2010 – Záznam koncertu z Domu kultury města Ostravy 13:35 Jezuité o: INDIE – na křižovatkách víry 13:55 GOODwillBOY VII. (9. díl) 14:25 Zapustíme kořeny 15:10 Adopce na dálku 15:45 Ignaciánský pulz 16:00 Terra Santa News: 29. 2. 2012 16:20 Podobenství (5. díl) [P] 16:50 Dana & Přátelé (5. díl) [P] 17:20 Modra 17:45 Ars Vaticana (21. díl) [P] **18:00 Noekreace aneb Vandrování (128. díl) 18:10 Divadélko Bubáček (21. díl): Princ za osmnáct a princezna bez dvou za dvacet 18:25 Sedmihlásky (52. díl) 18:30 CIK – CAK CIRKUS (16. díl): Zlodej v cirkuse [P] 18:40 Cesta k andělům (18. díl): Dominika Bohušová 19:30 Atlas Charity: Domov sv. Josefa v Žirčí 19:40 Zpravodajské Noeviny: 1. 3. 2012 [P] 20:00 Jak potkávat svět (10. díl): s Alfrédem Strejčkem [P] 21:20 Zpravodajské Noeviny: 1. 3. 2012 21:35 Post Scriptum s P. Emilem Florišem [P] 22:05 Vietnam – zlatá klec [P] 22:20 Přejeme si ... 22:35 Obrázky z Jogllandu 22:50 Exit 316 (9. díl): Odvaha **23:10 Dům sv. Antonína 23:30 Octava dies (660. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 0:05 Zpravodajské Noeviny: 1. 3. 2012 0:20 Bol som mimo: Bronislav Škripek 1:20 Poslech Radia Proglaš [L].****

Pátek 2. 3. 2012: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 1. 3. 2012 6:20 Noekreace aneb Vandrování (128. díl) 6:30 NOEparáda (153. díl) 7:30 Terra Santa News: 29. 2. 2012 7:50 Poselství svatých: Dorothy Dayová 8:00 Krásy Čech a Moravy (23. díl): Červená Lhota 8:25 Salesiánský magazín 8:40 P. Václav Vacek – O symbolech a liturgii 10:00 Na koberečku (121. díl) 10:10 JuniorTV Kopřivnice (22. díl) 10:30 Zapustíme kořeny 11:15 Kéfas /SK/: Festival pod věží 2010 11:40 Sedmihlásky (52. díl) 11:45 CIK – CAK CIRKUS (16. díl): Zlodej v cirkuse 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Přejeme si... 12:20 Jezuité o: INDIE – na křižovatkách víry 12:40 Na větrné hůrce 13:00 Ars Vaticana (21. díl) 13:10 Lidé, kteří milují život 13:40 Záznam koncertu Yeodo Youth Orchestra Korea **14:40 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (26. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha 15:00 Já jsem s tebou 15:20 Naše peníze, jejich osud 16:15 Zpravodajské Noeviny:**

1. 3. 2012 16:30 Trinidad a Tobago: Všichni vy žijznívi, pojd'te 17:25 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Noc zpovědníka 17:45 Obec Madunice 18:00 Noeland (51. díl) 18:30 CIK – CAK CIRKUS (17. díl): Nevitány hosť [P] 18:40 Sedmihlásky (52. díl) 18:45 Exit 316 (9. díl): Odvaha 19:05 Školy naděje 19:15 Dobro ako princíp svetla a pravdy 19:45 Hornolidečko – Lačnov 20:00 Noemova pošta 2012: březen [L] **21:30 Salesiánský magazín 21:45 Na koberečku (121. díl) 22:00 Nedělní čtení: 2. neděle postní [P] 22:30 Přejeme si ... 22:45 Cesta k andělům (18. díl): Dominika Bohušová 23:40 Podobenství (5. díl) 0:10 Dana & Přátelé (5. díl) 0:40 Historie československého vojenského letectví (9. díl) 1:10 Poslech Radia Proglaš [L]**

Sobota 3. 3. 2012: 6:05 Podobenství (5. díl) 6:35 Dana & Přátelé (5. díl) 7:05 Vzdálená pobřeží ticha 7:35 Lidé, kteří milují život 8:00 Přejeme si ... 8:15 Divadélko Bubáček (21. díl): Princ za osmnáct a princezna bez dvou za dvacet 8:30 Noeland (51. díl) 9:00 Sedmihlásky (52. díl) 9:05 GOODwillBOY VII. (9. díl) 9:40 JuniorTV Kopřivnice (23. díl) [P] **10:00 NOEparáda (153. díl) 11:05 Exit 316 (9. díl): Odvaha 11:25 ION /CZ/: Festival pod věží 2010 [P] 11:50 Čas 12:00 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [P] 12:10 Zpravodajské Noeviny: 1. 3. 2012 12:25 Nedělní čtení: 2. neděle postní 12:55 Přejeme si ... 13:15 Terra Santa News: 29. 2. 2012 13:40 U NÁS aneb od címbálu o lidové kultuře (54. díl) 14:50 Noekreace aneb Vandrování (128. díl) 15:05 Společně na cestě 15:25 Hudební okénko (1. díl) 16:00 Hornolidečko – Lačnov 16:10 Pro vita mundi (139. díl): Nejstarší oratorián Vojtěch Zezulka [P] 16:35 Premeny prátia 16:55 Gavran 17:10 Vietnam – zlatá klec 17:25 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Noc zpovědníka 17:55 Krásy Čech a Moravy (1. díl): Karlštejn [P] 18:25 Sedmihlásky (52. díl) 18:30 CIK – CAK CIRKUS (17. díl): Nevitány hosť 18:40 Hudební magazín Mezi pražci [P] 19:15 Poselství svatých: Johanka z Arku 19:25 Nedělní čtení: 2. neděle postní 20:00 Mariánské korunovace v dějinách [P] 20:25 Putování modrou planetou: Austrálie [P] 21:15 Hlubinami vesmíru s dr. Michaelem Prouzou 1. díl [P] **22:00 Procházka památkovou rezervací Příbor: Zastavení u kostela Narození Panny Marie 22:20 Lovci duší 22:50 Atlas Charity: Domov sv. Josefa v Žirčí 23:00 Noční univerzita: Hříchy proti tělu Kristovu – P. Tomáš Holub 0:05 Záznam koncertu Yeodo Youth Orchestra Korea 1:05 Poslech Radia Proglaš [L].****

Neděle 4. 3. 2012: 6:15 Nedělní čtení: 2. neděle postní 6:45 Ars Vaticana (21. díl) 7:00 Jak potkávat svět (10. díl): s Alfrédem Strejčkem 8:20 Školy naděje 8:30 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (26. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha 8:50 Naše peníze, jejich osud 9:40 Gavran 10:00 Skanzen Březno a Isarno 10:30 Mše svatá z kostela sv. Václava v Ostravě s farností Ostrava – Svinov. [L] **11:35 Na koberečku (121. díl) 11:50 Čteme z křesťanských periodik 12:00 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [L] 12:20 Zpravodajský souhrn týdne [P] 13:10 Hudební okénko (2. díl) [P] 13:50 Mariánské korunovace v dějinách 14:15 Lovci duší 14:45 P. Václav Vacek – O symbolech a liturgii 16:00 Po hladině: Chuf 16:20 JuniorTV Kopřivnice (23. díl) [P] 16:45 Noekreace aneb Vandrování (129. díl) [P] 16:55 Sedmihlásky (53. díl) [P] 17:00 Noeland (52. díl) [P] 17:30 ION /CZ/: Festival pod věží 2010 18:00 Exit 316 (9. díl): Odvaha 18:20 Historie Světových dnů mládeže 18:30 Obec Madunice 18:55 Lidé, kteří milují život 19:20 Divadélko Bubáček (21. díl): Princ za osmnáct a princezna bez dvou za dvacet 19:35 Čteme z křesťanských periodik 19:40 Přejeme si ... [P] 20:00 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (27. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha [P] **20:20 Poselství svatých: Thomas Merton 20:30 Octava dies (661. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 21:00 Má vlast: Štípa [P] 22:40 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Noc zpovědníka 23:00 Nedělní čtení: 2. neděle postní 23:30 Ars Vaticana (21. díl) 23:40 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. 0:05 Zpravodajský souhrn týdne 0:55 Atlas Charity: Domov sv. Josefa v Žirčí 1:05 Poslech Radia Proglaš [L].****

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, nabízím ti v něm své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svátý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů ...
Svatý Františku Xavierský, oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

ÚMYSLY NA BŘEZEN 2012

Všeobecný: Aby celý svět uznal přínos žen k vývoji společnosti.

Misijní: Aby Duch Svátý daroval vytrvalost těm, kdo zvláště v Asii trpí diskriminací, pronásledováním nebo smrtí pro Kristovo jméno.

Úmysl našich biskupů: Ať pečeť daru Ducha Svatého, kterou jsme přijali, nás uschopňuje vydávat světu svědectví víry a života.

V Třebíči, v kostele svatého Martina bude ve dnech **19.–23. 5. 2012** probíhat **duchovní obnova „JEŽÍŠ JE MŮJ PÁN“**. Cílem pětiden- ní duchovní obnovy **pod vedením otce Eliase Velly** je hledání odpovědi na otázky, jak žít ve světě, jakým způsobem čerpat povzbuzení a pomoc pro každodenní život s Bohem, a především prohloubení duchovního života. **Příhlášky a informace** lze získat na <http://kratr.cz/articles.php?lng=cz&pg=630> nebo na adrese: Olga Chvátalová, Demlova 968/27, 674 01 Třebíč, mobil 725 269 086, e-mail: olgachva@seznam.cz.

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás zvou na **postní duchovní obnovu** na téma **ŽÍT Z BÍŘMOVÁNÍ – BLAZE MILOSRDNÝM, NEBOŽ ONI DOJDOU MILOSRDENSTVÍ**, která se uskuteční **ve dnech 17.–18. 3. 2012**. Více na www.premonstratky.cz/centrum. Program začíná v sobotu v 9 hod. mši svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu (vede S. Siarda L. Trochtová). Zakončení v neděli ve 13 hod. Z důvodu omezené kapacity je **nutné se přihlásit do 12. 3. 2012** na e-mail: info@premonstratky.cz nebo na tel. 733 755 836.

XII. POCHOD PRO ŽIVOT – Praha 24. března 2012 Politici mlčí... a gynekologové zabijejí

I letos budou mít na svědomí 24 000 českých dětí. I letos kvůli potratovému zákonu zemře každé páté počaté dítě. Pomozte jim vrátit právo na život. Od roku 1957 bylo v České republice usmrceno více než 3 200 000 dětí před narozením. **Program:** 9.00 – 12.00 hod. Co vše se v ČR dělá pro život, pro rodiny a pro ty, kdo hledají pomoc (Husova 8, nutná registrace na www.prolife.cz) • 13.00 – 14.00 hod. mše svatá na úmysl ochrany lidského života od početí, za rodiče a lékaře (kostel sv. Jiljí, Husova 8) • 14.00 – 16.00 hod. – pochod pro život (Husova – Na Příkopěch – Václavské náměstí). Hnutí Pro život ČR, e-mail: info@prolife.cz, internet: www.prolife.cz, tel. 603 976 231.

Křížová chodba Lorety v Rumburku nabízí výstavu fotografií ČESKOSASKÉ ŠVÝCARSKO – KRAJINA TAJEMSTVÍ. Více než dvě desítky velkoformátových snímků **Zdeňka Patzelta** přibližují podmanivou krajinu Českého a Saského Švýcarska. Na fotografiích jsou zachycena tajemství ranních a večerních proměn světla i nálad ročních období. Výstavu pořádá Římskokatolická farnost – děkanství Rumburk. Barevné snímky o rozměrech 70x50 cm jsou v ambitu Lorety v Rumburku k vidění **od úterý do soboty od 9 do 16 hodin**. Vstupné je 30 a 15 Kč. **Výstava potrvá do 28. 3. 2012**.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

25. ÚNORA – 3. BŘEZNA 2012

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 26. 2.		PO 27. 2.		ÚT 28. 2.		ST 29. 2.		ČT 1. 3.		PÁ 2. 3.		SO 3. 3.	
Antifona	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	270	300	271	300	272	301	271	300	272	301	271	300	272	301
Antifony	288	319	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014
Krátké čtení a zpěv	288	320	292	324	295	328	298	332	302	336	305	340	309	344
Antifona k Zach. kantiku	288	320	292	325	296	328	299	332	302	336	306	340	309	344
Prosby	289	320	292	325	296	329	299	332	302	336	306	340	309	344
Závěrečná modlitba	289	321	293	325	296	329	300	333	303	337	306	341	310	345
Modlitba během dne:														
Hymnus	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302
Antifony	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019
Krátké čtení	289	321	293	326	296	329	300	333	303	337	307	341	310	345
Závěrečná modlitba	289	321	293	325	296	329	300	333	303	337	306	341	310	345
Nešpory:														
Hymnus	268	297	268	297	268	298	269	299	268	298	269	299	268	297
Antifony	286	318	290	322	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1008
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1008
Kr. čtení a zpěv	286	318	291	323	294	327	297	330	301	334	304	338	307	342
Ant. ke kant. P. M.	287	319	291	323	294	327	298	331	301	335	304	339	308	343
Prosby	287	319	291	323	295	327	298	331	301	335	305	339	308	343
Záv. modlitba	289	321	289	321	293	325	296	329	300	333	303	337	306	341
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Liturgická čtení

Neděle 26. 2. – 1. neděle postní
1. čt.: Gn 9,8–15
Ž 25(24),4–5ab.6+7bc.8–9
Odp.: srov. 10 (*Všechno tvé jednání, Hospodine, je láska a věrnost pro ty, kdo plní tvou smlouvu.*)
2. čt.: 1 Petr 3,18–22
Ev.: Mk 1,12–15
Slovo na den: *Duch vedl Ježíše na poušť.*

Pondělí 27. 2. – ferie
1. čt.: Lv 19,1–2.11–18
Ž 19(18),8.9.10.15
Odp.: Jan 6,63b (*Tvá slova, Pane, jsou duch a jsou život.*)
Ev.: Mt 25,31–46
Slovo na den: *Cokoli.*

Úterý 28. 2. – ferie
1. čt.: Iz 55,10–11
Ž 34(33),4–5.6–7.16–17.18–19
Odp.: 18b (*Hospodin vysvobodil spravedlivé z každé jejich tísně.*)
Ev.: Mt 6,7–15
Slovo na den: *Odpuštíme!*

Středa 29. 2. – ferie
1. čt.: Jon 3,1–10
Ž 51(50),3–4.12–13.18–19
Odp.: 19b (*Zkroušeným a pokorným srdcem, Bože, nepohrdneš.*)
Ev.: Lk 11,29–32
Slovo na den: *Toto pokolení je pokolení zlé.*

Čtvrtek 1. 3. – ferie
1. čt.: Est 14,1.3–5.12–14
Ž 138(137),1–2a.2bc–3.7c–8
Odp.: 3a (*Kdykoli jsem tě volal, Hospodine, vyslyšels mě.*)
Ev.: Mt 7,7–12
Slovo na den: *Kdo prosí, dostává.*

Pátek 2. 3. – ferie
1. čt.: Ez 18,21–28
Ž 130(129),1–2.3–4ab.4c–6.7–8
Odp.: 3 (*Budeš-li uchovávat v paměti viny, Hospodine, Pane, kdo obstojí?!*)
Ev.: Mt 5,20–26
Slovo na den: *Dokud jsi s ním na cestě.*

Sobota 3. 3. – ferie
1. čt.: Dt 26,16–19
Ž 119(118),1–2.4–5.7–8
Odp.: 1 (*Blaze těm, kteří krácejí v zákoně Hospodinově.*)
Ev.: Mt 5,43–48
Slovo na den: *Dává spravedlivým i nespravedlivým.*

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

SEDM HLAVNÍCH CTNOSTÍ

Notker Wolf • Z němčiny přeložila Jindra Hubková

Notker Wolf ve svých úvahách o cestě ke štěstí se přidržuje moudrosti 1500 let staré benediktinské řehole. Vypráví velmi osobně, srozumitelně a často poeticky o svých zkušenostech se ctnostmi statečnosti, spravedlnosti, moudrosti, střídmosti, víry, lásky a naděje. Uvádí rovněž četné příklady ze života a odkazy na Ježíšovo jednání.

*Karmelitánské nakladatelství
Brož., 137x194 mm, 160 stran, 199 Kč*

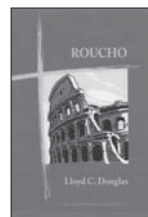
ROUCHO

Lloyd C. Douglas • Z angličtiny přeložil Ladislav Mikulec

Historický román, jehož děj se odehrává v době říše římské za císařů Tiberia a Caliguly, tj. v 1. polovině 1. století po Kristu. Ličí neobvyklou životní cestu římského patricije Marcella: Zúčastnil se hostiny na císařském dvoře, kde opilého následníka trůnu hosté oslavovali jako boha. To přišlo Marcellovi k smíchu. Za trest byl poslán do nehostinné Gazy v Palestině a ustanoven velitelem tamní římské posádky. Znamenalo to pro něj odloučení od jeho milé dívky Diany i od rodičů, doprovázet ho směl jen věrný otrok Demetrius. Mezi povinnosti posádky římské pevnosti v Gaze patřilo udržovat v Jeruzalémě klid o velikonočních svátcích. Marcellově setnině navíc připadl úkol skutečně „historický“ – ukřižovat Ježíše Krista. Tak se k němu, do jeho vlastnictví do-

stalo Kristovo roucho. Nebyl to ovšem pouhý kus látky. Brzy se ukázalo, že na toho, kdo se ho dotkne nebo se do něj obleče, mocně působí. Roucho v Marcellově životě zaujímá stále důležitější místo, až dramaticky změní celý jeho život.

*Karmelitánské nakladatelství
Vydání v KNA druhé • Brož., A5, 422 stran, 295 Kč*

PŘÍBĚHY RANĚ KŘESŤANSKÝCH MUČEDNÍKŮ II

Uspořádal Petr Kitzler • Z řeckých a latinských originálů přeložili Iva Adámková, Pavel Dudzík a Petr Kitzler • Úvodní studie Jiří Šubrt

Svazek obsahuje překlady celkem třinácti latinských a řeckých mučednických textů vzniklých ve 4. a 5. století, tedy poté, co v římské říši zvítězilo křesťanství.

*Vyšehrad, spol. s r. o.
Váz., přebal, 154x 210 mm, 396 stran, 398 Kč*

DÍTĚ, ZÁZRAK ŽIVOTA

Knížička kapesního formátu, sestavená k příležitosti narození dítěte a jeho přijetí jako Božího daru. Mimo jiné obsahuje modlitby za ty, kdo po dítěti touží; za matky v očekávání; za děti, které trpí a další texty a modlitby pro různé rodinné situace.

Paulinky • Brož., 78x115 mm, křídový papír, 48 stran, 35 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011
P. P.

TZ D + 1

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1